പദ്യപാഠാവലി

ഏഴാംഭാഗം

(ഗവൺമെൻറ ബുക്ക് കമ്മററിക്കാർ പാഠ്യപുസ്തകമാക്കി വച്ചിട്ടുള്ളത്)

പദ്യപാഠാവലി

[എലിമെന്ററിയും സെക്കണ്ടറിയും പാഠശാലകളിലെ ഉപയോഗത്തിനുള്ളതു്]

പ്രസാധകൻ

കേരളവർമ്മ

സി. എസ്. ഐ; [illegible] എഫ്. എം. യു;

എം. ആർ. ഏ. എസ്., എഫ്. ആർ. എച്ച് എസ്സ്, എം. ഇ. [illegible]

എഫ്. എൻ. ബി എ; എം. ആർ. എസ്സ്. ഏ

വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ

ഏഴാംഭാഗം

(ഗവര്‍മ്മെന്റു ബുക്ക് കമ്മറ്റിക്കാർ പാഠ്യപുസ്തകമാക്കി വച്ചിട്ടുള്ളതു്)

പ്രകാശാധികൃതൻ:—കമ്പനത്തു് രാമൻമേനോൻ

ബി. വി. ബുക്ക്ഡിപ്പോ

തിരുവനന്തപുരം

വില ൯-അണ

തിരുവനന്തപുരം
ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ പ്രവൎത്തകന്മാൎക്കുവേണ്ടി
"കമലാലയ" പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതു്.
൩-ാം പതിപ്പു് കാപ്പി ൧൫൦൦
൧൦൯൩

മുഖവുര

മലയാളത്തിലെ ഉത്തമപദ്യകാവ്യങ്ങളിൽനിന്നെടുത്തു സങ്കലനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ സൂക്തശകലങ്ങൾ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും വിഷയസ്വഭാവത്തിലും, എന്നാൽ പ്രസാധിതപൂർവ്വമായ പദ്യപാഠാവലിയുടെ തുടർച്ചയത്രെ. വായനക്കാർ ഈ സങ്കലനം അതിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ വായിച്ചു രസിക്കുന്നതിലേക്കു ഒരു പ്രേരണയായിത്തീരുമെന്നാണു എന്റെ വിശ്വാസം. ഇതിലെ പാഠങ്ങൾ പദ്യപാഠാവലി വായിക്കുന്ന ബാലന്മാരേക്കാൾ ഉയർന്നതരത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു; ഈ സങ്കലനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മാത്രമല്ലാ മററു പുസ്തകവായനക്കാർക്കും ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

ഈ പലവിധത്തിലുള്ള കാവ്യഭാഗങ്ങളെ സങ്കലനം ചെയ്യുന്നതിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യം, ഗ്രന്ഥപ്രാഭവം, ശൈലികളും ഇവയെ പ്രത്യേകം നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാഭിവൃദ്ധിയുടെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കാവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളുടെ കവിതാസാരസ്യം അവയുടെ പഴമതിരിച്ചെല്ലുമുള്ളതിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈ സങ്കലനം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പാരായണപാഠങ്ങൾക്കും സാഹിത്യാഭ്യാസത്തിനും ഉപയുക്തമായിരിക്കുന്നതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും മദ്രാസിലെയും പാഠപുസ്തകക്കമ്മററിക്കാർ ഉയർന്നതരം മലയാളപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കും താണതരം

ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഈ പുസ്തകാവലി ഉപയോഗിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ആവശ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു പൂർണ്ണമനസ്സോടെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കവികളോടും പ്രകാശനാധികൃതന്മാരോടും ഞാൻ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ അപേക്ഷാനുസാരം ഈ ജോലിയിൽ എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്വാന്മാരോടും ഞാൻ കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ രാജകീയ കാളേജിൽ കുറേനാൾ മലയാളം പണ്ഡിതരായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഹൈക്കോർട്ടുവക്കീലായിരിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ പി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. ഏ., ബി. എൽ., തിരുവനന്തപുരം ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഏ. എന്നു ഈ രണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ജോലിയുടെ ഭാരം മുഴുവൻ വഹിച്ചിട്ടുള്ളവരാകയാൽ ഇവരോടു എനിക്കുള്ള അധമർണ്ണ്യപ്രതിപത്തി മേയമല്ല്യാതന്നെ. പൂർവ്വാപരപ്രസംഗം അറിയുന്നതിനായി ഓരോ ഭാഗത്തിനും സരസവും സംക്ഷിപ്തവുമായ മുഖവുര എഴുതിച്ചേർത്തിരുന്ന ഭാരം വഹിച്ചതും മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണപിള്ള ആകുന്നു.

ഈ സങ്കലനത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളം വ്യാപകത വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. ഈ ന്യൂനത അടുത്ത പതിപ്പിൽ പരിഹരിക്കാമെന്നാണ് എന്റെ പ്രത്യാശ.

17—1—12
തിരുവനന്തപുരം. } കേരളവർമ്മ.

സംഗതിവിവരം

13. ഒരു കപടമോഹിനി — കോട്ടയത്തുതമ്പുരാൻ
(കിർമ്മീരവധം ആട്ടക്കഥ)

14. കൊല്ലം (മയൂരസന്ദേശം) — കേരളവർമ്മവലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ സി. എസ്. ഐ, എഫ്. എം. യു.

15 ഒരു ആപന്മിത്രം — ഉണ്ണായിവാര്യർ
(നളചരിതം ആട്ടക്കഥ- രണ്ടാംദിവസം)

16 പരമാനസ്സ് — വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ
(വാത്മീകിരാമായണം തർജ്ജിമ)

17 വിദുരവാക്യം — എഴുത്തച്ഛൻ
(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട് ഉദ്യോഗപർവ്വം)

18 ഒരു കലഹം (സഭാപ്രവേശം തുള്ളൽകഥ) — കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ

19. സപത്നീമത്സരം (ഒന്നാംഭാഗം) — എഴുത്തച്ഛൻ
(രാമായണം ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം)

20. സപത്നീമത്സരം (രണ്ടാംഭാഗം) — ടി
(രാമായണം ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം)

21. ഒരു സ്വാഗതം (ഭാഷാകുമാരസംഭവം)
എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ എം. എ. എം. ആർ. എ. എസ്.

22. കൈകേയീശാസനം — കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കർ
(കണ്ണശ്ശരാമായണം)

23. ഒരു സ്വാഗതഭാഷണം — ഉണ്ണായിവാര്യർ
(നളചരിതം ആട്ടക്കഥ)

24. ചിങ്ങമാസം — കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ
(മലയാംകൊല്ലവർണ്ണനം)

വർഷകാലം

അവ്യക്തമായിരിക്കും പരബ്രഹ്മമതിൽ
സുവ്യക്തമാം ത്രിഗുണങ്ങളുള്ളതുപോലെ.
സൂര്യേന്ദുതാരകാശോഭകൾ മങ്ങിച്ചു.
ക്രൂരമാം വായുവും വീശീതു മേൽക്കുമേൽ.
പ്രാണഭയം വരുമാറങ്ങിടികളും,
കാണായി ഘോരമായുള്ള വർഷങ്ങളും.
കാഠിന്യമായിക്കിടന്നോരു മേദിനി
കാഠിന്യമന്യേ മെല്ലിതായ് ചമഞ്ഞിതു.
സസ്യസമ്പൂർണ്ണയായ് വന്നു ധരിത്രിയും,
മത്സ്യങ്ങളതിവർദ്ധിച്ചു പുളച്ചിതു.
മൗനം കലർന്നു കിടന്ന മണ്ഡൂകങ്ങ-
ളാനന്ദമോടു ഘോഷങ്ങൾ തുടങ്ങിനാർ,
അന്തണർ മൗനകർമ്മങ്ങൾ കഴിച്ചുതി-
സ്വാദ്ധ്യായമാവർത്ത ഘോഷിപ്പതുപോലെ.
ശുദ്ധതോയങ്ങളശുദ്ധതോയങ്ങളു —
മെത്രയുമൊന്നിൽ കലർന്നു കാണുന്നതെന
മുഖ്യമിശ്രം സം[illegible]കാതെയിട്ടും
വിഖ്യാതമുജ്ജ്വലിച്ചൂർമ്മികൾ പൊങ്ങിയും,
ചിത്തപരിപാകമില്ലാത്ത യോഗിക്കു
ചിത്തത്തിൽ രാഗങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചതുപോലെ.
ഗർജ്ജിച്ചു മേഘങ്ങൾ വർഷിച്ചുകൊണ്ടു
പർവ്വതവൃന്ദങ്ങളേതുമിളകീല
നിത്യമുക്തന്മാർക്കാപത്തു വന്നാലൊരു
ചിത്തഭേദമുള്ളിലില്ലാത്തതുപോലെ.
മാർഗ്ഗങ്ങൾ സഞ്ചാരമില്ലായ്കയാൽ തൃണംകൊണ്ടു
മാർഗ്ഗമറിവതിന്നരുതായി സംശയം,

വിദ്യാനിരതശീലന്മാർക്കനാരതം—
അഭ്യാസമില്ലായ്കിൽവന്നുപോംസംശയം
പാഷണ്ഡികൾകലിയിൽവേദങ്ങൾവാദിച്ചു
ദൂഷണംചെയ്തതുള്ളീടുന്നതുപോലെ,
ക്ഷുദ്രനദികളിൽസേതുഖണ്ഡിച്ചു
തോടുംപുഴകളുമൊന്നായൊലിക്കുന്നു

ഭാഗവതം കിളിപ്പാട്ട്

എഴുത്തച്ഛൻ

൨

നളപ്രവാസം

[ദ്യൂതിൽ പരാജിതനായ നളനെ പുഷ്കരൻ നാടുകടത്തിയതിന്റെ
ശേഷമുണ്ടായവൃത്താന്തം]

1 പൂതപീചക്രൈകനാമേ നിഷധനരപതിയെ
നിർജ്ജിത്യ ചൂതുചൊല്ലി
ത്യക്താനാടുംനികേതങ്ങളുമധികധനൌ—
ഘങ്ങളുംമറ്റുമെല്ലാം
ധൃത്വാ താൻകാന്തവൃത്തംപരവശഹൃദയോ
മന്ദിരാന്മന്ദമന്ദം
മുഗ്ദ്ധാസാപിപ്രതസ്ഥേവശിവരമനു-
ത്തീവിഷാദംവഹന്തീ.

2 അളിമാലമദപാളിമാലമ-
ന്നാളിലാകുലതയാതമമ്പികെ
നീളെനിന്നുതെളുശ്ശിഷാമിനീ
ശ്രീളപൂണവരൊരാദേവമാഹസാ.

3 ഘോരതരമേവോപരോധാംബുധിയിൽമുഴുകിമരം—
കീട്ടമെന്നോട്ടുകൂടെ-
പ്പോരേണോ നിങ്ങളൂതും, ഹ്രജതസഖികളേ!
കർമ്മമേതാദൃശമേ;
ഐസ്വരംകൊണ്ടേനാളെന്നാളൊനൊട്ടുസുഖമേ
വാണതൊന്നിങ്ങനെ കാ-
ന്താരേപോലെകണ്ടവന്നതിലിഖിതമെ-
ന്തിന്നിയെന്നും നജാനേ.

4 ആ ധാമകൊണ്ടഗംയോധനിപൂർണതകൊ
ണ്ടപ്രതാപപ്രഭാവം—
പ്രാചുര്യംകൊണ്ടു മുല്ലൻ ഇന്ദ്രഗണഗരിമാ
ഹന്തികാന്താ നമ്മോടെ
ക്ലേശാനേതാദൃശാൻ പൂരതിവിവശതയാ
പൂർണ്ണപോരാം പിതാപാ-
വേശാലീവണ്ണമായ് വന്നതിന സഖികളേ
ഹേതുവൊന്നോ നജാനേ.

5 നിങ്ങളൊണ്ണവതിന്ന കർമ്മമുന്നൊണ്ടു
മേലിലൊരുതന്നെന്നി-
ക്കെങ്കിലോവതവ, നേഷഹാതുമിഥോബംഭ്ര
മീതിവ്യമിസംഭ്രമി
ഇങ്ങനേവരമെനിക്കിതെന്നമേവിഷു
ചംക്രമണമേമി-
ന്നിങ്ങിനേവരഗിതെന്നമിത്രകളെങ്ങിനേ
ഹളികരോമിഞാൻ.

6 കാന്താരഫന്തകാന്താംഗുല്യുളമെ
    യന്തിന്തലാസഞ്ചരന്തീ—
മെന്നുംചെമ്മേനകണ്ടിട്ടുപഹതകലിമോ
    ഫ്ക്ഷണാംഗലൈന്യശാലീ
ക്ലാന്തോതിവക്ഷ്യധാപപ്രചുരതരസ്സ്വോ
    ഷാപിസംപീഡമാനഃ
ശ്രാന്തോവൈവർദ്ധിതന്നോടയഘനിഷധാ
    ന്നീശ ചരാവാചമുകേ

7 ത്വത്യക്കേളാവനേയാതിദ്രുതസരണിവള-
    ർത്തീടുവാൻമൂലമായോ—
യന്നാളോല്ലാസമുണ്ടായതിന്നു നിരുപമെ!
    ഫോമ കണ്ടീലസെന്താൻ
ഇമ്മെഗാത്രം വിയർന്നിളുവിവർത്തമാ—
    റീലനിന്നോംഞണാഞ്ഞി—
ട്ടമ്പോടും ഞെട്ടിക്കൊട്ടുമ്പ്രാർഥികനൽമയി
    ളുകുന്നപോലെ വരണ്ടേ.

8 എന്നാൽനീകാട്ടിലമ്മാപടന്നനടന്നോ
    ടീടുമന്നാട്ടുകൂടെ—
പ്പിന്നാലെ [illegible]മനസിതിവൃത്തവ്യവിധ-
    പ്പിക്കൊലാ[illegible]ന്നീലെ!
ഇന്നീയും ഞാനമാതാളമേനണവാനോ—
    കരാപുണ്യമുണ്ടായ്—
വന്നീടന്നാകിലന്നാംപുനരിതുവരെ
    ക്ലേശിയാതെ മനോജ്ഞേ.

9 വേണ്ടാ, വേണ്ടാ വിഷാദവ്യസനമിതുവിടെ-
ച്ചെപ്പുനീ ഖിന്നപോകേ-
ണ്ടേ... നിൻതാതനും നിൻജനനിയുമിവർകാ-
ണാതെന്തു ഖിന്നരായ് വ്യഥതേ,
വീണ്ടും മന്മാനസേ പോന്നുപചിതതരമോ-
ദമാർന്നായ്പൊട്ടുകേ
പൂണ്ടീടുന്നാൽ വരുന്നുണ്ടായി! തവ സവിധേ
പൂർണ്ണചന്ദ്രാനനേ! ഞാൻ.

10 എന്നിവണ്ണമുടനാത്മകാന്തനന്നീ—
തനിന്നു പറയുംവിധൌ
കണ്ണുനീർ തിടുതിടെന്നുവാർത്തുതിങ്ങുമെവി-
യത്തുള്ളമോടിനി
പുണ്യവാനൊടു വിഷാദിനീനിഷധരാജ
നോട്ടുനല്ലനോട്ടെന്നൌ-
ജന്യശാലിനിതലോകനിതു നിജഗാമ
ലീലപാണ്ഡനാം.

11 പുണ്യാബ്ധേ! ഹന്ത! മാമെന്തിന്നനവധി ഷ...
ക്ലേശവാനായ് മുതിർന്നീ
ടുന്നൂ? പോകേണമെങ്കിൽ പുനരിതുവഴിമായ്
പോകനാം താതഗേഹേ,
എന്നാലത്താതനും മജ്ജനനിയുമിവർകൊ-
ണ്ടാടിലാളിക്കുമല്ലോ
ഖിന്നാത്മാനം ഭവന്തം മതികലുഷതതേ
മാറുവാനും യതേ ഞാൻ.

ഭണ്ഡാരംമന്ദിരംതന്നിലുള്ളതിന്നിവയൊന്നും
        പോയതെല്ലാംവരാന്തി-
ട്ടുണ്ടാകേണമാവിഷാദം, തവമതിതെളിവാ-
        നേകപ്രിയങ്ങളുള്ള,
ചണ്ഡാത്മാനിൻപ്രതാപോദയമിവനുസകൻ
        പൊന്നളിച്ചീടിലന്നാ-
ളുണ്ടാമോ പുഷ്കരാനിഷ്കൃതമുഖിതതമോ
        ഉണ്ടലിന്നാപ്രഭാവം?

നളൻ:

13 പോവുകന്നീലെങ്ങുവേളയഗതസംമോഹമധ്യനാ
താഴ്ന്നാപിണ്ണവ്യസനമയക്രന്നുമയീതേ!
മറക്കണ്ണെനെല്ലാം, വിപിനഗഹനമാക്ഷമാളിപോ-
ന്നറുഴുന്നനായേ! കിമിഹഭവിതാവൈ? കിന്നുകരവൈ?

ദമയന്തി:

14 പോകേണ്ടാ പുണ്യശാലിൻ! തവ തിരിമനാട-
        കണ്ണാനിന്നൊട്ടുകൂടെ-
ശ്ശുശ്രൂഷയോളുകാമാനാമവർ! പുനരമലാ-
        ക്കമ്മയെക്കാനിനിംമേ;
അങ്കമ്മോളിന്നമേഷേപ്പുതിമുട്ടലല്ലേ!
        ഹന്ത! നാഥാ! നടക്കിൽ
പോരാമേ, ഞങ്ങൾക്കുപ്രതിപദമരിണ്ണു
        നാസമേതാനുസമേതേ?

ഭാഷാനൈഷധചമ്പു. മഴമംഗലം നമ്പൂരി

——0——

൧

സീതാപഹരണം

---

1 കൊണ്ടാനകമേകാലമിതവളെക്കാർവർണ്ണനെന്ന
ശോനന്തരമേ
കണ്ഠാലംബിതകഷായപടാവൃതകടിതടശോ-
ഭിതനായ്, വാമാംസേ
ദണ്ഡാത്തജലഭാജനമൊത്തുമേന്തിനിറംകലരും
ജടയോടുമൊതുപ്പും
കൊണ്ടീടിനസന്യാസികൾ വടിവായ് കുസുമശരാ—
രിനാമമണഞ്ഞാൻ.

2 മെച്ചത്തൊടുപ്രവേശനായവനക്കൻമെച്ചത്താലേ—
യാകിയവൈദേഹിയെ
നണ്ണിമികക്കൻ ജാശ്രമമതിലേറ്റംപ്രീതിതന-
ന്മോതൊട്ടവറായ്
കണ്ണിയതോകത്തൊട്ടുമിതന്നാളുഴറ്റോടുക—
ണ്ണെണ്ണുന്നുകാലം
നിന്നവളാനന്ദപാദ്യാദികളാൽനീതിയിലവനെ—
യുടൻ പൂജിച്ചാൾ.

3 പൂജിതനായാനവളെത്തീവ്രപ്രകണ്ണനരാഗ-
വശനായ്പറഞ്ഞാൻ:
“ശൈലകകാന്തികളാലെന്നാളിവിടംശോഭിമലക്ക-
ഴ്‌ൽമെന്നടയാളെ!
താർശരവീരസുജീവിതമാമിതാവിതപ്പുളു-
ണ്ടാംതവകണ്ടാ

ലാർ ചപലാശയരായ് മുതിരാത്തവർ? ആക്കമതീ-
വകലത്തതെന്നിക്കാം.

4 കോമളരൂപമിയന്നൊരു നീ വനഗോചരയാ-
യതിനെന്തൊരു മൂലം?
നീ മലർമാനിനിയോ, മലമാതോ, നീരംമിഴിമാർ-
മണിയാം രതിമാതോ?
ചീർമദപുംസ്തൂപമമിരമേതവചോരവതെ-
ന്നഗ്നിതത്തൊടിരിപ്പാൻ
കാമൻ നേർവടിവോടു ജഗത്രയകാവലനാ-
മവനേതാണരുമയാൻ.

5 തകവേഴുമ്പോത നീരജനീയർതാമരയി-
ന്നവനത്തിൽ വസിപ്പാൻ?
പുഷ്ടചാരുമനോഹരമെന്നല്ലോ പൂർണ്ണതരാംക-
നിളാനനമല്ലോ!
ദുഃഖമൊഴിഞ്ഞിവിടെവാഴ്ംവാരായോ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങ-
ളുമാരേനിബന്ധം-
മെന്നെ നമുക്കറിയിക്കയവസ്ഥകളൊക്കെയശീലേ!
വേഗമൊടെ" ന്നാൻ.

6 എന്നുപറഞ്ഞളവേ ജാനകിയുര ചൊന്നാൾ "എൻപേർ
സീതാ ജനകസുതാ ഞാൻ
വെന്നിമികുംദശരഥസുതരാമൻ വീരതരൻ
മമ ഭർത്താവാവോൻ
ചെന്നവനോടുമയോദ്ധ്യയിൽ വാണേൻ ചെ-
മ്മെ പന്തീരാണ്ടിതമോടെ-
യന്ന പിതാവവൻ ഭർത്താവിനു പുനരഭിഷേകം
ചെയ്വാൻ ചിന്തിച്ചാൻ.

ചിന്തിച്ചുള്ളൊരു കൈകേയി ചെറുപ്പതിനായ് മുനി-
വൃറാളു കണ്ടേ-
‘ബന്ധിപ്പുത്തമവൻ സത്യ’മിതെന്നച്ചൻ-
മൊഴികേട്ടവളുടനെ
ഇന്ദുപ്രതിമനിരാമനെയടവിയിലീരേഴാണ്ടു
വസിപ്പിക്കണം
വന്നിപ്പൊഴ്തേമതനയോദ്ധ്യയിൽ വാഴുവാ
നേകുകയെന്നിരന്നാൾ
8 എന്നതിനാലൊരു സന്ന്യാസിയോധമിയററായ് വാ-
നാരിയ സീതാത-
ന്നണിവപതയൊഭ്രായത്തിലരണ്യത്തിൽ
പൂകാനെൻഞാൻ
ചെന്നിതതിക്കവയസ്സിനൊരൻപത്തു ചെമമ
യെന്നുകാലം ചെന്നേൻ
നന്ദിശികൃത സുമിത്രാപുത്രൻ തെളിഞ്ഞോടൊ-
ക്കപ്പാന്നിതു മുററം.
9 മുററംതനയിലിലക്ഷ്മണനോടമൃതിന്നൻ
ഭർത്താവിപ്പോൾ വന്നാ-
ലുററിവിരസ്സത്തോടും കൊണ്ടാലെപ്പൊഴിയപ്പോ-
ളൊല്ലാവിപ്രേന്ദ്രാ!
കുററവുമില്ലതി, ഞാനെന്നൊട്ടൊരുകരുവ
ഗോത്രാദികളെല്ലാം
നററവനേ!”യെന്നവളുരചെയ്യുന്നതുകേട്ടെഴ
ച്ചൊന്നാൻ ദശമുഖനാം:
10 ദശമുഖനഖിലജയനായ ദേവേന്ദ്രാദി-
കളാൽ വന്ദിതനായ്

പട്ടുപതിനിലയമെട്ടതനിശാചരപതിയാകിയ
രാവണവീരൻഞാൻ;
വശഗതനായേനിന്നു നിനക്കു മനോജ്ഞേ!
നീമമഭാര്യാവായേ
കുശതരമധ്യേ! ലങ്കയിൽ മേവുക, കേവലമമ
രാവതിസമമവിടം.
11 അവിടെനിനക്കു ചേടികളാവാനുണ്ടായിരമ-
മരാംഗനമാര-
ങ്ങിവിടെ വനത്തിലിരിപ്പതുപോരാ"യെന്നിനി-
ശാചരവാക്യം കേട്ടു
രാവണനോടതികോപത്തോടെയനുപമ
യാകിയ ജാനകിചൊന്നാൾ:
“ഭുവനമതിന്നുനായകനെന്നറിക പുരുഷശി-
ഖാമണിയെന്നുടെ ഭർത്താ
12 ഭർത്താമമ നരസിംഹൻ രാമൻ പാർത്താൽ നീന-
രിയോടു സമാനൻ,
മത്തേഭാവതുല്യനവൻ കേൾ മാർജ്ജാരക-
സമനായവനോ നീ,
ഗർത്തോപമനല്ലോ നീ മുറ്റും ഗംഭീരാർണ്ണവസമ-
നവനെന്നാ-
ലെന്തോ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടിയിരിപ്പാൻ
നീ ചിന്തിച്ചതു പാപീ!
13 പാപീ! നീയെന്നെക്കൈക്കൊൾകിൽ പരിഭവ-
മോടേ രാക്ഷസവംശം
കോപാവേശവശേന മുടിക്കും കൊററവനാ-
മെൻഭർത്താരാമൻ.

നീപാരാതെകൊടുവിഷമുണ്ടുനിരാകുലമാന-
സനായി വാഴുവായോ?
താരേ പാലയമെഴുമഗ്നിയെ വസ്ത്രംതന്നാലേ
പൊതിയാൻ ചിന്തിച്ചയോ.

14 ചിന്തിച്ചതുതവപാപം," എന്നവളുരചെയ്തതു
കേട്ടുനിശാചരനെരിതീ
ചിന്തിച്ചിതറിനമിഴികളൊത്തപോലെ ചെന്താമര-
മലർമാലകണക്കെ
പന്തിത്തിറമെഴുനെടുമലർ നികർമുടിപോലും
കരളിതപിളുമിതുനിറവും
ചന്തമൊടുപൊലിവുററിടുമാമുനിജാകൃതി
പൂണ്ടസുരേശൻ നിന്നാൻ.

15 നിന്നനിശാചരവേഷംകണ്ടുനടുങ്ങിയചെയ്തിയ
ജാനകിതന്നോ-
ടന്നവനാം തങ്കയെബലവീര്യപരാക്രമമലി-
കളുററിയിച്ചാൻ
നന്നിമികത്ത ചരാചരജാതിനടുക്കമിയന്നോ
രാവണനിത്യാ,
ചെന്നിതഥന്നമതോന്നനദവു വേഗമൊരവിടെ
ത്താണുയുകാലം.

16 അതിചാപലം നാട്ടംചിഴകിപ്പോയടവിയിൽ വാ
ഴുമിരാമന്മായേ
മതിനികരാനനകാന്തികലർന്നമനോജ്ഞ | വാഹ-
വതുപറവതെന്നാൽ
ഇതുപൊഴുതേനീകൂടപ്പോരികവന്നപറഞ്ഞു
ദശാനനവീരൻ

മദനശരാതുരനായണയുന്നതു മൈഥിലികണ്ടു
 നടുക്കമിയന്നാൾ
17 നടുക്കമിയന്നവളിൻറവൾ തന്നുടെ നലമിലകും
 കുഴലോടു കഴുത്ത-
ലിടത്തുകരം കൊടുതാങ്ങിയുഴം കാലിണയെ
 വലത്തുകരത്തിലെടുത്തേ
കൊടുപടിയന്ന രോദനനാദമൊടമ്പൊടു
 പുകന്നതുകണ്ടുവിരുത്തു
നടതിനനന്തരമംബരമാർഗ്ഗേ നലമോടു
 രാവണസാരഥിയുടനേ

കണ്ണശ്ശരാമായണം. കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കർ

൮

സുനീതിയുടെ സൌശീല്യം

ഉത്താനപാദനെന്ന രാജാവിന്റെ പുത്രനായ ധ്രുവൻ ഒരു ദിവസം തന്റെ അച്ഛന്റെ മടിയിൽ കേറിയിരിക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചപ്പോൾ സപത്നീമാതാവായ സുരുചിയാൽ അധിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു. ധ്രുവൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ മാതാവായ സുനീതിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. ഈ സംഗതി പറഞ്ഞപ്പോൾ സുനീതി ഇപ്രകാരം പുത്രനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

൧ കാലുഷ്യം കളക നീ
 ആയുഷ്മാനേ ധീനന്ദന!
൨ കാലയോഗചാതുര്യം
 കേനവാപി നിവാര്യം!
൩ മുജ്ജന്മകർമ്മമൂലം ലോകേ ദുഃഖസുഖങ്ങൾ
 ഉളവാകുന്നിതെന്നു വിലോകിക; പ്രാണിജാതത്തിൽ
 മുജ്ജന്മനി കേചിദിഹ ശോകം പ്രാപിച്ചീടുന്നു

സജ്ജനിഫലത്തെയുമേകെ.
പൂർവ്വജന്മത്തിലുൽക്കടം
പാപം ചെയ്കയാൽ സങ്കടം
വന്നിതു, ഭവാനാദ്യം
തീർക്കായ്കിലിന്നപൂർവ്വം
സന്തോഷലാഭം.

൯ താതന്നപ്രേമമോ ക്രൂരനോ മൽസുതൻ, ക്രൂര
മാതാവാം സുരുചിയിൽ താനോ, സ്നേഹമില്ലവ-
നെന്തുമെയ്യന്യതാമെന്നോ; തന്മൂലമവ-
നാദരിച്ചീടുന്നില്ലനിന്നെ.
ത്രൈലോകനാഥഡംബരി
തങ്കളെദിവ്യപാദൂരി
സർവ്വലോകമനോഹരി
ഇതെല്ലാമതിൻമാതിരി
കരയാതിരി.

൰ എന്തിന്നക്ഷേളിക്കുന്നെൻമകനെ? പൊന്നജ്ജീക
ചെന്താർമാതിന്നിതൻകാമുകനെ, ഭക്തനായുള്ള
സന്താപമഖിലം തീർത്തവനെ; ലോകത്തിലിന്ന
സന്തതം ജാഗ്രൂകനവനേ;
തൽപദയുഗളസേവനം
യോഗികൾക്കുപജീവനം
നിശ്ശേഷലോകപാവനം
സംപ്രീതവരശോഭനം
അഴൽമോചനം.

ഗീതാവതാരം

[ഒരു മഹായുദ്ധത്തിങ്കൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനു ഭഗവദ്ഗീത ഉപദേശിക്കാനുണ്ടായ സന്ദർഭം]

ഞാണൊലി ഭേരീനാദപതികളിരുപുറവുമതു പൊഴിഞ്ഞു
ഭേരീഘോഷം മഹാവ്യൂഹവുമൊരുക്കിനാർ.
ചെങ്കിടപ്പെടുമലറിനൊരു പ്രഹസ്തിഖരശൗര്യവും
തേരൊലികളും തോരണാളികളും സിംഹനാദങ്ങളും
കലഹരസവിവശതരമതികളതിശൂരന്മാർ
കണ്ടുകൊണ്ടാടിപ്പരസ്പരം നിൽക്കവേ പോരം
കമലലോചനനൊടു വിജയനിതു ചൊല്ലിനാൻ:
“കാരുണ്യവാരിധേ! ശ്രീപതേ! ദൈവമേ!
കപടമതികളിലിലിയ ചെറുവിരൽ സുയോധ
കശ്മലൻ തന്നൊക്കുറിച്ചുയുദ്ധത്തിനായ്;
നിജതനയധനസഹജജീവനാദ്യങ്ങളെ
നിത്യമല്ലെന്നുപേക്ഷിച്ചു സന്നദ്ധരായ്
കലിതരണമനമിഹ വന്നയോധാക്കളെ
കാണ്മാനടുത്തു നിർത്തണമിസ്യന്ദനം.”
ഇരുതലകളിരുപുറവുമെതിർക്കുന്നതിൻ
മദ്ധ്യേ മഹാരഥം നിർത്തിനാനച്യുതൻ-
സ്വഗുരുജനതനയനുജജനപിതൃപിതാമഹ-
ന്മാരെയും യുദ്ധസന്നദ്ധരായ്ക്കണ്ടവൻ
ത്രിദശപതിതനയനതികരുണയൊടു ചൊല്ലിനാൻ
“തേർ പിന്തിരിച്ചു വിട്ടത്തിനിർത്തീടുക

പക്ഷങ്ങൾകരിഞ്ഞുവെന്തഗ്നിയിൽ പതിക്കയും,
വൃക്ഷങ്ങൾ വെന്തുപൊട്ടിയലറിവീഴുന്നതും,
ഝഷങ്ങൾ ചാടിച്ചാടിപിടഞ്ഞു കേഴുന്നതും,
ഒട്ടൊഴിയാതെ കേട്ടത്യസ്വസ്ഥനായ് ശതക്രതു
പുഷ്കലമേഘങ്ങളോടും നിഷ്ഠുരനാദത്തോടും,
ദൃഷ്ടികൾചുകപ്പിച്ചു, വൈവാഹിനിയോടും,
"നഷ്ടമാകാവനഗ്നിതന്നെഞാൻകണ്ടുകൊൾവിൻ!
നന്ദനനെന്നാകിലും സോദരനെന്നാകിലും
നിന്ദിച്ചാലൊട്ടുക്കവനില്ല സംശയമേതും"
ഇത്തരംപറഞ്ഞുതൻമത്തേഭൻകഴുത്തേറി
സത്വരംവജ്രമോങ്ങി ക്രുദ്ധനാംവൃത്രാരാതി
കെല്പോടുപുറപ്പെട്ടു സേനാനായകനോടും
കൽപ്പാന്തവർഷവും തുടങ്ങിയതന്നേരം
നിഷ്ഠുരതരമിടിവെട്ടിയും ത്രിഭുവനം
ഞെട്ടിയുംദിക്കുവെന്തു പൊട്ടിയുമെന്നതുപോലെ,
ദൃഷ്ടികൾമിന്നൽകൊണ്ടു നഷ്ടമായ് ചമകയും.
ഘോരമാരുത വേഗാലോരോരോദിക്കുകളും
വാരിധിപൂരങ്ങളുമിളകിമറിയുന്നു,
അഭ്രസഞ്ചയംപെരുന്നഭ്രവും മറിയുന്നു.
വിഭ്രമംപൂണ്ടുജഗദ്വാസികൾ കരയുന്നു.
ശുഭ്രകീലകളേറുംസർപ്പങ്ങളുതിരുന്നു.
ശൈലങ്ങൾതോറുമുഗ്രമുൾപ്പുക്കപിടയുന്നു.
ഗന്ധവാഹനനഗ്നിതനിക്കും ദേവേന്ദ്രനും
ബന്ധുവായ്നിന്നു; വിശേഷമാരിങ്ങനെയുള്ള.
പെയ്യുന്നമഴകണ്ടന്നേരത്തുശരക്കൂടം
പെയ്യുന്നജിഷ്ണുതന്റെചൈതന്യമെന്തേചൊല്ലു!

പ്രഥനം പൃഥാത്മജനോടു ചെയ്യുമമരേന്ദ്രർ
പൃതനാതൊററുവൃഥാഫലമായ് ചമഞ്ഞപ്പോൾ
കൃഷ്ണസാരഥിയായജിഷ്ണുദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളാൽ
ജിഷ്ണുതന്നമരടക്കീടിനാനതുനേരം
ജിഷ്ണുതാനന്നുവലിച്ചീടിനാൻ ധനഞ്ജയൻ
ജിഷ്ണുവെന്നാഗ്നിമാവാമികരംതൊററുമൂലം.

മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്.

സംഭവപർവം — എഴുത്തച്ഛൻ

൧൨
ഒരു വിശിഷ്ട ഭക്തൻ

കംസന്റെ നിയോഗത്താൽ ശ്രീകൃഷ്ണനെയും ബലഭദ്രനെയും മധുരാപുരിയിൽകൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻപോയ അക്രൂരൻ ആമ്പാടിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.]

കണ്ണനെക്കാണ്മതിന്നല്ലയോ പോകുന്നു,
പുണ്യവാനെന്നതുനിർണ്ണയം ഞാൻ
ആയർകോൻ തന്നുടെ കാന്തിയായുള്ളൊരു
പീയൂഷപാരിതൻപൂരം തന്നെ
കോരിനിറച്ചുകൊണ്ടീടുന്നകണ്ണിണ
പാരംകുളിർപ്പിച്ചുനിൽപ്പനോ ഞാൻ।
കാർവർണ്ണൻതന്നുടെ കണ്ണിണയായൊരു
കാർവണ്ടുവന്നിങ്ങുമെല്ലെമെല്ലെ

ദീനനായ്നിന്നൊരുഞാനായപൂവിൽവ-
ന്നാനന്ദമാംകിക്കളിക്കുമൊതാൻ!
കണ്ണന്റെ തൂമൊഴിയായൊരുതേൻകൊണ്ടെൻ
കണ്ണുകൾ രണ്ടുംനിറച്ചുചെമ്മെ
പൂമാലപൂണ്ടന്നപൂമേനികണ്ടുക-
ണ്ടാനന്ദം പൂണ്ടങ്ങു നിൽപ്പനോ ഞാൻ!
പുഞ്ചിരിയായൊരുപൂനിലാവേറ്റുനി-
ന്നൊഞ്ചിതമായുള്ളൊരാമ്പൽ ചെമ്മെ-
ഉല്ലസിച്ചാനന്ദമായൊരു തേനമൃ-
ണല്ലലെപ്പോക്കുമാറുണ്ടാവൂ!
വെണ്ണപുരണ്ടിട്ടുതിണ്ണംകളുത്തുള്ളൊ-
രുണ്ണിക്കൈയ്യൊന്നുമുകന്നിതാവൂ!
കണ്ണൊന്നുനേരത്തെക്കാർമുകിൽവർണ്ണനെ
മണ്ണിലണഞ്ഞൊന്നുപൂണ്ടിതാവൂ!
ലേപനിണ്ടെടുമെട്ടത്തടന്നെല്ലരെ,
ചൊവ്വോട്ടുമെയ്യിയിൽചേർത്തിതാവൂ!
ഇങ്ങനെതന്നിലേ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
പൊങ്ങിനകൗതുകംപൂണ്ടുപൂണ്ടു
സായമായുള്ളൊരുകാലം വരുന്നപ്പോ-
ളായർകുലംതന്നിൽചെന്നുപുക്കാൻ.
കാലികറങ്ങുള്ളൊരൊച്ചയുണ്ടങ്ങുമെ
ബാലന്മാർക്കേലുന്ന ലീലകളും;
ഒന്നിനോടൊന്നുകലർന്നുകളിക്കുന്ന
കന്നുകിടാക്കളുമുണ്ടുചെമ്മെ,
കാളകൾ തങ്ങളിൽക്കുത്തിക്കതിന്നിട്ടു

ധൂളിയെഴുന്നുമുണരുമാറോടിക്കിൽ;
ധേനുക്കളെല്ലച്ചെന്നു ചാലെക്കറപ്പാനായ്
ചേണുററപാൽക്കിഴച്ചൊത്തുകളിൽ
ചാലെമുറുക്കിനകാഞ്ചിയുമാണ്ടുള്ള
നീലവിലോചനമാരെല്ലാം
കണ്ണൻറവേണുതൻനാദത്തെക്കേൾക്കയാൽ
കർണ്ണങ്ങൾതിണ്ണംപുലമ്പിച്ചപ്പോൾ
കന്നുകളൊന്നുംതന്നമ്മമാർചാരത്തു
ചെന്നുതുടങ്ങാതെനിന്നനേരം,
അമ്മതാൻചെന്നുടൻകണ്ണൻറചാരത്തു
നന്മൊഴിയാണ്ടുടൻചൊന്നാളപ്പോൾ:
'നാകിടാങ്ങൾ കുടിപ്പതിനായിക്കൊ-
ണ്ടൊന്നുമേചെല്ലുന്നതില്ലകണ്ണാ!
ചെന്നവരൊന്നുംകുടിക്കുന്നതുമില്ല
മന്ദമായ് നോക്കുന്നതിങ്ങുതന്നെ
നിൻകുഴൽകേട്ടതിൻമൂലമെന്നോരെ
നക്കുന്നതില്ലതാൻധേനുക്കളും
രാവായിപ്പോയാലിക്കാലികറപ്പതി-
ന്നാവതല്ലെന്നതുംതോന്നുന്നി,
കാലികറന്നങ്ങൾപോയിട്ടുവേണംനിൻ
കോലക്കുഴൽവിളിയെന്മകനേ!
അമ്മതാനിങ്ങിനെതൻമകൻതന്നോടു
നന്മൊഴിചൊന്നതുകേട്ടുകേട്ടു
ചെന്നുതുടങ്ങിനാരവൻതാനപ്പോൾ
നന്ദകുമാരകൻതന്നെക്കാണ്മാൻ

കൃഷ്ണഗാഥ. ചെറുശ്ശേരി.

൧൩

ഒരു കപടമോഹിനി

[പാണ്ഡവന്മാർ ദ്യൂതത്തിൽ തോറ്റു ദ്വൈതവനത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ ശാർദ്ദൂലൻ എന്ന ഒരു രാക്ഷസൻ അർജ്ജുനനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ ഭാര്യയായ സിംഹിക എന്ന രാക്ഷസി ഭർത്തൃവധത്തിനു പ്രതികാരമായി പാഞ്ചാലിയെ അപഹരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു ദിവസം പാണ്ഡവന്മാർ സന്ധ്യാവന്ദനത്തിനായി ആറ്റുകരയിൽ പോയിരുന്നപ്പോൾ സിംഹിക ഒരു സുന്ദരിവേഷം ധരിച്ചു പാഞ്ചാലിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി, അല്പം ചിലതു സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അടുത്തുള്ള ഒരു ദുർഗ്ഗാക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴാൻ പോകാമെന്നു പറഞ്ഞു അവൾ പാഞ്ചാലിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു കൊടുങ്കാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.]

സിംഹിക:

1 കണ്ടാലതിമോദമുണ്ടായ്‌വരും
വിപിനമിതു കണ്ടായോ?

2 കൊണ്ടൽനിരതിരണ്ടീടുന്ന-തവ
നീണ്ടുചുരുണ്ടൊരുകചമെന്നു-പല
വണ്ടുകളുണ്ടെന്നോർത്തുവന്നു-ള്ള
കണ്ടിവാർകുഴലി! കണ്ടുകൊൾക-പുന-
കിണ്ടൽപ്പൂണ്ടുവനമണിയുന്നു.

3 കീചകരിതകുഴലൂതുന്നു-പിക-
ഗീതവിശേഷമൊടു ചേർന്നു-അളി-
സ്സൂചിതമാമൊലിയൊടിന്നു-ചില
വല്ലികാനടികൾ വായുസഞ്ചലിത-
പല്ലവാംഗുലികളിളക്കിനടിക്കുന്നു.

4 കുരവകതരുനിരകളിൽനിന്നു-ചില
കുസുമനികരമിതാ പൊഴിയുന്നു-തവ
കുറുനിരകളിലവ വീഴുന്നു-അതു
കുവലയാക്ഷി! കണ്ടുകൊണ്ടിന്നു
എതിരേല്ക്കുന്നെന്നിഹ തോന്നുന്നു.

ദ്രൗപതി:

5 വാമേ! സഖി! ശൃണു മമ വചനം-ബത
വാമേതരനയനചലനം-കിമു
വാമേ കലയ തദശോഭനം-അതി-
വാമമായുള്ളൊരു വാർത്തയപി
വാസഭൂമിമുപയാമ്യയി നൂനം

6 മുഖരയതി ഭൃംഗമിഹ ഝില്ലീ-മമ
മുഹുരപി വേപതി തനുവല്ലീ-നാ
മുദകെമങ്ങകുതല്ലല്ലീ-സഖി!
മുഞ്ച മുഞ്ച മാം ചഞ്ചലാക്ഷി! നീ
വഞ്ചയസി കിമിതി കപടം ചൊല്ലി?

സിംഹിക:

7 പട്ടണങ്ങളെ ഗമിപ്പാനും പുന-
രിഷ്ടരോടൊത്തു രമിപ്പാനും-ഇനി
ഒട്ടുമയച്ചീടുമോ ഞാനും? മമ
ഇഷ്ടമായ് വിലസിതമഷ്ടി ചെയ്‌വതിനു
കിട്ടി നിന്നെയിഹ ദിഷ്ടബലേന.

8 കണ്ടാലതിഘോരമാകും
ശരീരമിതു മമ കണ്ടായോ?

2 താനെന്നീയിഥാവനീടിന-
ത്ഭുതമത്ഭുതമത്ഭുതമേ!

3 ധൃഷ്‌കാനനദുർഗ്ഗതമേ
കഥയകാസിനീ,യപ്രതിമേ|

4 യോഷമാർമകുടഭൂഷയായൊരുനിൻ
വേഷമെന്തിതതിഭയനീയം?
ഭൂഷിതാകിമസികേനചിൽ?കമനി|
ഭീഷിതാസികിമു?കഥനീയം
ഭ്രൂ,ഷഏവവചനാവലിയലം,
പ്രോഷിതേതിതവനാമേയം
ശേഷമെന്നാലിതശേഷവുമോറ -
ദോഷത്തെൻവിപദിസുസഹായം

ദമയന്തി:

5 വാജിപേയബഹുവാജിമേധമഖ-
യാജി,യാചകജനസുരശാഖി,
രാജമൗലിമണി,ഭീമനെൻജനക
നാജിഭൂവിവിജിതപ്രതിയോഗി,
വാജിമേചനവൃതസപനായനിഷ-
ധേശനെൻമയിതനാരാഗി,
ദേശയാത്രയിൽവെടിഞ്ഞുമാം നിശയി-
ലാശു പോയ്മറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുവകി.
സാർത്ഥവാഹൻ:

6 ശോകവേഗംപൊറുത്തേകനായ്നടന്ന
ലോകനാഥൻ നളനനിരാചയം.

വ്യാകുലംകളകനീ,കഥയിതിവ
മേഘവാർകുഴലി!നാികരയും.
സാർത്ഥവാഹനഥമാത്തബന്ധുരുചി
പേർത്തുംചൊല്ലുന്നിതുതദുപായം,
വാഴ്ത്തുചേദിപനെ,തീർത്ഥസംഘങ്ങൾ
കാത്തുകൊള്ളുമവനേവരെയും

ദമയന്തി:

7 ധൂർത്തനല്ലുദ്ധമാത്തബന്ധുവത്രേ
മൂർത്തിയുംമൊഴിയുമൊന്നുപോലെ,
സാർത്ഥവാഹ!പരമാർത്ഥംനീപറഞ്ഞ
തോർത്തുഞാനുറച്ചിതതുപോലെ
സായംപാനംവെടിഞ്ഞുസാർത്ഥത്തോടുമിഹ
സാദ്ധ്യംപോരുന്നതൊന്നതിനാലെ,
തീർത്ഥകീർത്തനനാംപാർത്ഥിവോത്തമനെ
പാർത്തുവാഴുവനഥതത്തുകാലേ.

ഇപ്രകാരം ദമയന്തി ആ വണിക്സംഘത്തോടുകൂടി യാത്ര ചെയ്തു ചേദിരാജാവിന്റെ രാജധാനിക്കു സമീപം എത്തിയപ്പോൾ സാർത്ഥവാഹൻ പറഞ്ഞു:

8 ബാഹുവീര്യശിഖിദഹിതാഹിതസ
മൂഹനാംനൃപതികുലദീപൻ,
സാഹസൈകരസികൻ സുബാഹുവിൻ
ഗേഹമായതിതുബാഹുശാലിൻ,
മോഹംതീർത്തിതലോകമേതദിഹ,
വാഴ്കനീയിവിടെയപതാപം

പോകാമെന്തെങ്ങൾ പുനരകത്തോ,മാനസി
മോഹിച്ചിങ്ങവന്നബഹുലാരം.

നളചരിതം ആട്ടക്കഥ ഉണ്ണായിവാര്യർ

ഒന്നാം ദിവസം

—0—

൫൩

പമ്പാസരസ്.

(രാമലക്ഷ്മണന്മാർ സീതയെ അന്വേഷിച്ചു നടന്ന് പമ്പാതീരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ സരസ്സിന്റെ മഹിമയെ വർണ്ണിച്ചു രാമൻ ലക്ഷ്മണനോടു പറഞ്ഞു.)

സൌമിത്രേ! പമ്പാസരോജപ്പൂ വൈഡൂര്യത്തോടു നികരായ്
പത്മോല്പലംവിരിഞ്ഞൊരു നാനാവൃക്ഷങ്ങൾ ചേർന്നതായ്
സൌരഭ്യമേറുന്ന കാറ്റുണ്ടു നല്ല കാനനംതന്നിൽ
സഞ്ചാരമേറ്റീടുമൊരു പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടാവരിക്കും.
മേലായെന്നിക്കേ പമ്പയാം പൊയ്ക നല്ല കാട്ടുമായ്
പലപൂവുകളും ചേർന്നിങ്ങ് ഉയർന്നുവരുന്നതായിൽ
പത്രങ്ങളും നീലനിറമെന്നൊരാകാശ് മണ്ഡലം നല്ലതായ്
സർപ്പവ്യാളങ്ങളുമേളിച്ചു മൃഗപക്ഷികളതിലിയും,
നീലിച്ചുമഞ്ഞ കുരങ്ങുകൾ പുല്ലിലെ മീനിട്ടതിനാ
ചെറുകാളകളുംവിളിച്ചുണരും നാനാവൃക്ഷസമൂഹങ്ങളാൽ
പുഷ്പ് പരമൊരുപ്പെത്തുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും നീളവെ
അറ്റത്തുപൂത്തലതകളുമുറ്റും ചുറ്റിപ്പടർന്നവ.
നോക്കിക്കാണുക സൌമിത്രേ! പൂക്കളേറിയ കാടുകൾ

ജലങ്ങൾജലദംപോലെ പൂക്കൾതൂകുന്നശാഖികൾ.
രമ്യങ്ങളാംപാറകളിൽ പല കാട്ടുമരങ്ങളും
കാറ്റടിച്ചേറ്റമിളകിപ്പൂവുതിർക്കുന്നിതൂഴിയിൽ
വീണതുംവീഴുവതുംവൃക്ഷസ്ഥവുമാകിയപൂക്കളാൽ
സൗമിത്രേ! കാൺകകാറ്റങ്ങുകളിക്കുന്നെന്നുതോന്നിടും
മരങ്ങളുടെപൂവേറുംപല കൊമ്പിട്ടുലച്ചവെ
സ്ഥാനംവിട്ടിളകിക്കാറ്റിൻപിമ്പേമൂളുന്നുവണ്ടുകൾ
കാറ്റദ്രിഗുഹവിട്ടെത്തിമദിച്ചുകുയിലൊച്ചയാൽ
മാമരങ്ങളെയാടിപ്പോൻപോലെപാട്ടുതുടങ്ങിയോ!
അക്കാറ്റേറ്റമുലച്ചിട്ട് വൃക്ഷങ്ങളിവനിളവെ
ശാഖാഗ്രങ്ങളിൽച്ചേർന്ന കോർക്കപ്പെട്ടൊരു മട്ടിലായ്.
ചന്ദനക്കുളിരാണ്ടുള്ളോൻസുഖമായ് വീശിടുന്നിതാ
നല്ലോരത്തുമണംപൂണ്ടാക്ഷീണംതീർക്കുന്നമാരുതൻ
ഇക്കാറ്റേറ്റുലച്ചുവൃക്ഷങ്ങൾ ശബ്ദിക്കുന്നെന്നുതോന്നിടും
വണ്ടിണതൻകൊണ്ടാട്ടു കൊണ്ടുതേൻമണക്കുംവനങ്ങളിൽ
കുന്നിൻനൽത്താഴ്‌വരകളിൽപൂത്തനന്മാമരങ്ങളാൽ
ശൃംഗങ്ങൾതങ്ങളിൽച്ചേർന്നുശോഭിക്കുന്നുണ്ടുകുന്നുകൾ
പൂക്കൾമൂടിയകൊമ്പോടുംകാറ്റടിച്ചിളകീട്ടിതാ
പാട്ടുപാടുന്നിതോ വണ്ടാംമുടിക്കൊപ്പുള്ള ശാഖികൾ
പുറവുംതലപ്പുംപൂത്തോരിക്കർണ്ണികാരങ്ങൾകാണ്കെടോ
പൊൻകൊണ്ടുമൂടിമഞ്ഞപ്പട്ടുടുത്ത നരർപോലവേ.

വാല്മീകിരാമായണതർജ്ജിമ വള്ളത്തോൾനാരായണമേനോൻ

—0—

എത്രയുംബന്ധുവായിട്ടുണ്ടെഷണിക്കാരനങ്ങേകൻ
അന്യപക്ഷക്കാരിൽമുൻപൻശാഠ്യമോരോന്നുളവാക്കും
അന്യനെച്ചതിപ്പാനല്ലാതെമറ്റുതൊഴിലില്ലാ:
താനല്ലെന്നുഭാവിക്കുംതരംനോക്കിപ്രയോഗിക്കും
സ്ഥാനത്തങ്ങൊരടത്തുംതന്റെവേഷംകാട്ടുകില്ലാ
വാനത്തുപറക്കുന്നപരുന്തുപക്ഷിയെപ്പോലെ
മീനത്തെക്കൊക്കിലാക്കികൊണ്ടുപോയ അറിഞ്ഞീടു
കപ്പാനുംമടിയില്ലകാമിനിമാർകളെപ്പാട്ടിൽ
വയ്പാനുംമടിയില്ലാവധിപ്പാനുംമടിയില്ല
നമ്മളെച്ചുണ്ടക്കൊട്ടിപ്പാൻതരംനോക്കിനടക്കുന്നു
നന്മയുംനിരൂപിച്ചിട്ടുബന്ധംപെട്ടെന്നുപോകല്ലാ
വെട്ടത്തുകാണുകില്ലാപ്പുറകെനിന്നൊരുവെടി
പൊട്ടിക്കുന്നതുകേൾക്കപള്ളുവീഴുന്നതുകാണാ
അങ്ങിനെയുള്ളതന്ത്രമെല്ലാംതന്നെപ്രയോഗിക്ക
മങ്ങിനെന്നെന്നറിയാതെജ്ജനത്തെച്ചതിക്കൂട്ടം
എന്നമെമ്മളെയിങ്ങിനെയവന്റെകപടത്തിൽ
ചെന്നുചാടിവലയാതെപോന്നുകൊൾവിൻവിവേകവോരെ
സജ്ജനങ്ങളിരിക്കുന്നിടത്തിലെസഭയിലീവ്വ
ദുർജ്ജനങ്ങളുണ്ടെന്നാൽ ദൂഷണംസംഭവിച്ചിടും
ഓട്ടുപാത്രങ്ങളിൽനല്ലപാലൊഴിച്ചുവെച്ചൊഴിക്കുന്നാൽ
കൂട്ടുവാൻകൊള്ളത്തതെന്ന്കേട്ടുകണ്ടീട്ടുണ്ടല്ലോ
കാട്ടുമൂർഖപാമ്പിനെക്കൈക്കൊണ്ടുതൊട്ടുതലോടി

തൻ

പാട്ടിലാക്കാമെന്നമോഹംമനുഷ്യനാക്കുളവാമോ?
അജ്ജനങ്ങൾക്കിജ്ജനത്തോടുള്ളവൈരംപോകയില്ല
ഇജ്ജനങ്ങൾക്കജ്ജനത്തോടുള്ളവൈരവുമപ്രകാരം

ഒന്നുകൂട്ടുകാരായിച്ചേരുവാനുള്ളൊരു മോഹം
കൊണ്ടുപാഴിൽ പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യുന്നോൻ മക്കളേ കേൾ-
പ്പിൻ!
എലിയും പൂച്ചയും തമ്മിൽ കീരിയും സർപ്പവും തമ്മിൽ
പുലിയും ഗോക്കളും തമ്മിൽ കാക്കയും മൂങ്ങയും തമ്മിൽ
ഒന്നായിച്ചേർച്ചയുണ്ടാമോ എന്നപോലെ കണ്ടുകൊൾവിൻ
കുരുക്കൾ പാണ്ഡവന്മാർ തങ്ങളിലുള്ള വൈഷമ്യം,
ഉമ്മരത്തെപ്പല്ലുകൊണ്ടു പിരിക്കുന്നവരെക്കണ്ടാൽ
ഉള്ളിലെ പല്ലുകൾ കൊണ്ടിട്ടത്രേ പാണ്ഡുപുത്രന്മാർ
ഇഷ്ടിപ്പെടാതഹോ തുകക്കാരെന്നൽച്ചിരിപോലെ
സ്വപ്നമായി കണ്ടപോലെന്നിങ്ങൾക്കുമോഹമെങ്കിൽ
കൂട്ടമെന്നാമസിക്കാതെ ഗമിപ്പിൻ! കേൾപ്പിൻ! നിങ്ങൾ
എട്ടുനാളിലകമിങ്ങുവരേണം ബാലകന്മാരേ!”

സഭാപ്രവേശം (തുള്ളൽ) — കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ

൧൯

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

ഒന്നാംഭാഗം

[ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ്റെ അവതാരകൃത്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം വൈകുണ്ഠയാത്രയ്ക്കായി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ]

1 ചൊന്നാനന്നേരമരികിൽവന്ന വായുസുത
നന്നേരമാത്തവതിതന്നോടു രാമനോടു
ഉന്നതകീർത്തിതരവീട്ടരാമ! പുന-
രൊന്നങ്ങുനോക്കിലിവി; നാരായണായനമഃ

2 ഭ്രുവശാവൃതാനിതവണങ്ങുന്നവിശപജന-
സമ്മോദമേകുവതിന്നാലോകനേന്നതവ,
അമ്മാമലക്കമന്നിപ്പൂൽകം പൂരാന്തമിത
സമ്മോദവാനരികിൽ; നാരായണായനമഃ

3 എണ്ണേറുമേവാതപമൊന്നന്ദവ്വാരിനിധി
തിണ്ണംവളൎന്ന തിരമാലാരതാവലികൾ
കണ്ണായിരത്തിലുമുതിർപ്പിച്ചുവാത്തരിവു
വിണ്ണോരിൽവീരനിത; നാരായണായനമഃ.

4 മിക്കപ്രസന്നമതിവിദ്യാധരാവലിയു-
മക്ഷുദ്രകതിമരഗന്ധർവപാളികളും
അക്ഷീണകാന്തിതടവീടുന്നയക്ഷഗണ-
ലക്ഷംവിമാനമതിൽ; നാരായണായനമഃ.

5 വേദങ്ങൾ നാലുമിതമൂർത്തികരിച്ചരികി-
ലാമോവിളങ്ങിനൊരഗായത്രിതാനമിത
ആദിത്യചന്ദ്രമിതിമെഷ്മൂയങ്ങളിത
മോദേനവന്നു; ഹരിനാരായണനമഃ,

6 ഇത്ഥംപ്രമോദമനസൃതൻ ചെന്നണഞ്ഞമള
വത്യാദരേണപരമൊന്നങ്ങുനോക്കിടിവി;
ബദ്ധാദരം നമസിവന്ദിച്ചുവാനവര
മുത്താനലോചനനെ; നാരായണായനമഃ

7 മുപ്പാരിടത്തിനമരിച്ചുങ്ങൾപോകുവതി
നിബ്ഭൂമിതന്നിൽവില സീടുന്നകൽപ്പതരു
ഭില്ലംകലന്ന തിരുമൂർദ്ധാവിൽവാനവര
പുഷ്പങ്ങൾതൂകി; ഹരിനാരായണായനമഃ

8 ചൊല്ലാവതന്തരിയകല്യാണവാരിനിധി
കല്ലോലമാലയിലുദിച്ചോരുതാമുലകി
എല്ലാരൊടും സമതയുതന്നിൽമെല്ലിപ്പതിന
ചൊല്ലിത്തെളിത്തു; ഹരിനാരായണായനമഃ

9 ഉള്ളിൽപൊരുത്തതിരവുള്ളയൊരിച്ഛയധിക-
മുള്ളകമ്പിപ്രവരതല്ലാസമാനിയ
വെള്ളത്തിൽവീണമണിയാനകേറിയെഴു-
ന്നെള്ളിത്തുടങ്ങി; ഹരിനാരായണായനമഃ.

10 മണ്ണൊന്നിയേന്നസിപൊങ്ങുംവിമാനതതി-
തന്നിൽതെളിഞ്ഞുവിലസീടുന്നദിവ്യജന-
ത്തെപ്രമാപടലിപൂർണ്ണജഗത്തിതയ-
മണ്ണോരമോള്ളു; ഹരിനാരായണായനമഃ

11 നീലാരവിന്ദസമനീലജലദാസപദി
നീലസലിലമന്ദ്രലേ നിലീനവതി
പൌലസ്ത്യവൃന്ദിയിൽവിമിതരംഭവിച്ചു, സഖി
ലാളൽഭവിച്ചുശിഖി; നാരായണായനമഃ

12 തപ്പാതെരാമാ മുദ്രപൂവിലാകിന്നു-
നപ്പോളിറങ്ങിനഗ്നിയിൻ ചൊല്ലുമ്പിളളുവിൽ
മപ്പാരിടത്തിലതിദേല്പകലന്നസുര-
ർല്ലിതാപമാൻ; ഹരിനാരായണായനമഃ

13 കൈത്താപരാംരമൊതഫറൻപൊട്ടക്കുപ്പിന്നോത്ത
നകതമൊഴേധിപന്റോട്ടിതട പൊറത്തുറരി
നകതമൊരേന്ദ്ര! ശ്രീനിത്യവിഭീഷണ പ-
ലിത്രാഹിരാക്ഷസരെ; നാരായണായനമഃ

14 ഇപ്പ്രാരം മുതിർന്നവൈതന്നീപോതമാകിലവ-
രെല്ലാരുമെല്ലവിപത്തും വിനാശമിതി
തൽപാലനായപുരിയിൽ പോയിരിക്കയൊരു
കല്പം സുഖിച്ചു; ഹരിനാരായണായനമഃ

15 ഉണ്ണിദ്രകാന്തി തടവീടുന്നവരുത്തുത
ഖിന്നതപമന്തിനിന്നിനീയും വസിക്കവെവി
ന്നിന്നാൽ ജഗത്തിങ്കൽവിക്കപ്പെടുന്നസുഖ-
മൊന്നിച്ചുവേലിൽ; ഹരിനാരായണായനമഃ

൨൦

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

(രണ്ടാംഭാഗം)

1 ആനന്ദവനേരികിൽവീണ ശ്രുതൈകതൊഴു
ധാതാവുചൊല്ലിയതു ശ്രീരാമചന്ദ്രനോടു
ആനന്ദധാമ നിജധാമാരോഹണസ്പൃഹകളെ
ചൂഡാമണേ സപദി; നാരായണായനമഃ

2 മാർത്താണ്ഡവംശതിലകാനന്തതമാം ജഗതി
കീർത്തിവെളുത്തവിലസീടും ചെറൻ പുതപ്പു
തീർത്താസ്വപാദം ഫ്രിയഗ രക്ഷോമഹാതിമിര
മാർത്താണ്ഡ രാമജയ; നാരായണായനമഃ

3 ആകണ്ഠമഗ്നകപി വാത്സല്യമേറ്റിത-
മാഖണ്ഡലാദിവിബുധശ്രേണിവാഴുന്നൊരു

വൈകുണ്ഠവാസിജന കോലാഹലാശ്രയന്ന
വൈകുണ്ഠരാജഹരി; നാരായണായ നമഃ

൪ തൃക്കോവിൽമേവിനനഘ ശ്വേതചന്ദ്രികയു-
മഭ്രാന്തരാജസമമാകുന്ന ചാമരിയു-
മക്കേതകിക്കുസുമമൊത്താഭ്രജാലകളു-
മുൾക്കാമ്പിലാകമമ; നാരായണായ നമഃ

൫ പുത്തൻമഹാപത്രവത്തയ്യുമങ്ങിത്യമുട-
നത്തൽപ്പെട്ടതിവിലസീടുന്ന ജാനവുമി-
ത്തുത്തുമൊപ്പോലെ വിലസീടുന്നതുളുടയു-
മുൾത്താരിലാകമമ; നാരായണായ നമഃ

൬ പൊൽത്താർശരന്മണി ശ്രേഷ്ഠത്തൊട്ടുസാമ്യമുട-
നെത്തുന്ന ദിവ്യഘനത്തുമ്മേൽ മേവിന്നൊരു
രത്നാംബരോപരി വിളങ്ങുന്ന കാഞ്ചികളു-
മുൾത്താരിലാകമമ; നാരായണായ നമഃ

൭ അന്നംജലത്തിൽമരുവീടുന്നപോലെ പുന-
രേകത്രകല്പമതിൽ മേവുന്നൊരിത്രിജഗ-
മാവിർഭവിപ്പതിനമാധാരമാമുദര-
മാവിർഭവിക്കണമെ; നാരായണായ നമഃ

൮ നാഭീസരോജമതിൽ മേവുന്ന നാന്മുഖനു-
മാനന്ദമോടിനി മഹാമായികാലയവും
സൗഭാഗ്യലക്ഷ്മി പുണരുന്നൊരു മാറിടവു-
മാവിർഭവിക്കണമെ; നാരായണായ നമഃ

൯ നാലായ കൈകളിൽ വിളങ്ങുന്ന നിൻമഹിത
നാലായുധങ്ങളുമതാലോലമാമഹി-

മാലാവിലാസമെഴിന്ന ശ്രീവത്സ കൌസ്തുഭവു-
മാലോകയാമി; ഹരി നാരായണായ നമഃ

10 വിദ്യോതമാനമണിനൽക്കുണ്ഡലദ്യുതിക-
ളുദ്യോതഗണ്ഡമമലസ്മേരമാനനവും
അദ്വൈതമേ! മൂർത്തപാപാനിമേഹരെയു
സദ്യോസ്മരേമിഹ; നാരായണായ നമഃ

11 കർമ്മാംബുജാലമിളകുന്നകർമ്മവശ-
ജന്മാദിനാശഗതമാനുഷലോകമപി
സമ്മാനിതം തവ കൃപാ പൂർണ്ണലോചനവു-
മെൻമാനസേ ലസതു; നാരായണായ നമഃ

12 ഇക്ഷണവിലക്ഷണത്തിന്നു പോരുമെന്ന
ചിൽക്കാതൽ ചില്ലിയിണയും കുന്തളപ്രഭയും
അർക്കായുതപ്രഭാഭാസുരം കിരീടവുമു-
ള്ളീക്ഷണമെന്മനസി; നാരായണായ നമഃ

13 കർമ്മാഘവല്ലരികളെന്നിന്മായയാസ്പദമി
നിർമ്മായവിഗ്രഹമിഷ്ടമിതി പാലയതിൽ
ധർമ്മാംമരത്തുവിലസീടും പരൻപുരുഷ-
നെന്മാനസേ വസതു; നാരായണായ നമഃ

14 ചക്രായുധേ ദിവ്യപ്രകരന്നു വിലയേത-
ശത്രുഘ്നഹസ്തയുഗളേ സംഗൃഹീതവതി
മിത്രാനപായ ജനി ജാതരൌ ചാര
ചക്രങ്ങളായി; ഹരി നാരായണായ നമഃ

15 വൃത്താന്തകർണ്ണികകൾ വന്നങ്ങ നിന്ന ക്കരമൊന്ന
വൃത്താന്തകാരിജയിനംകൊണ്ടെപ്പൊഴുതിൽ

അഗ്രേ പുരഃ ന്നമ്മവൃകിട്ടീതവന്നളജ-
ഗേന്ദ്രതാപശ്ചര്യയും; നാരായണായ നമഃ

16 വൈദേഹിതന്നെയുമെടുത്തങ്ങു വന്നരിയ
ശ്രീദേവിനാൾക്കിപരമാനന്ദരൂപിണിയെ
ത്രൈലോക്യനാഥനേ ചാരത്തിന്നപോലധിക-
മാദരവൊടുകൈതൊഴുതു; നാരായണായ നമഃ

17 അപ്പക്ഷിരാജനരികേവന്നുപാർശ്വമള
വപ്പോൾ ഖഗേന്ദ്രവരകണ്ടേകരേറിനിന്ന-
കല്പദ്രുമാംസകലവിലസൈകസാക്ഷിപുരു-
ഷം പ്രാപ്യധാമ; ഹരിനാരായണായ നമഃ

രാമായണം ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം. എഴുത്തച്ഛൻ

—— 0 ——

൧൫

ഒരു സ്വാഗതം.

[ശ്രീപാർവ്വതിയെ പരമശിവന്നു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നതിനായി തന്റെഗൃഹത്തിൽ വന്ന സപ്തർഷികളോടു ഹിമവാൻ പറഞ്ഞു]

1 ഓർത്തിടാത്തമഹിതാതിഥിതാ-
പ്രാപ്തിയാവതുനിനയ്ക്കിലിപ്പോൾ
പുഷ്പമെന്നിയെമുതിർന്നഫലം താൻ
മാരിതാൻകൊതിയകാർമുകിലെന്യേ

2 അന്ധകാരമതിൽനിന്നുമുണർന്നാൽ
കാരിരുമ്പടലുകാഞ്ചനമായാൽ

ഉഴറിവിട്ടപതിവിണ്ണിലണഞ്ഞാ-
ലെന്നപോലെയിവനേററമുയർന്നോൻ

3 ഇന്നതൊട്ടുപകിലെന്നടദേശം
ഗുരുസിനാംകമിടമെന്നുകഥിക്കാം;
സത്തമർപണ്ണേയുമസ്ഥലമല്ലോ
പുണ്യമെന്നുപറയുന്നിതുലോകർ

4 ഞങ്ങൾതന്നെകലുഷങ്ങളകററാ-
നിങ്ങളെന്നിയെനമുക്കലമിപ്പൂ,
മുന്നമേമുടിയിൽവിൺനദി, പിന്നീ-
ടിന്നുനിങ്ങളുടെതൃക്കഴൽതീർത്ഥം

5 ജംഗമത്തിനിഹകല്പനകേൾപ്പാൻ
സ്ഥാവരത്തിനുപദാർപ്പണമേല്പാൻ,
ഭാഗ്യമിങ്ങനെപകുത്തുഭവാന്മാ-
രെൻറമൂർത്തിനിതണലിലുമിപ്പോൾ.

6 ഹന്ത! നിങ്ങടെയനുഗ്രഹമേററി-
ട്ടിജ്ജനത്തിനുളവായൊരുഹർഷം
ഭിക്ഷനാലുമിതിങ്ങിയിരിക്ക-
ന്നംഗകത്തിലൊതമാത്തുവതല്ലേ!

7 ഭാസുരതപമിയലുന്നഭവാന്മാർ
മന്ദിരത്തിലിഹവന്നതുമൂലം
ഗഹ്വരങ്ങളിലണഞ്ഞതുമുക്രടാ-
ന്താന്തരങ്ങളണതമസ്സമകന്നു,

8 കൃത്യമേകളിലിലില്ലഭവാന്മാ-
ർക്കുള്ളപക്ഷമതുസിദ്ധസമർത്ഥൻ,

ഇങ്ങനിങ്ങളുടെയീവരവിപ്പോൾ
സ്വപ്നമെന്നുടെയനുഗ്രഹണാർത്ഥം.

9 എങ്കിലുംവരത്തിതന്നരുളേണം
കാര്യമൊന്നിലിവനിന്നുഭവാന്മാർ;
സ്വാമികല്പനലഭിപ്പതുതന്നെ
കിങ്കരർക്കു പരമം പുരുഷാർത്ഥം

10 ഈശ്വരയിവൻ, ഗൃഹിണിയാളിവ, ളോമൽ
പെൺകിടാവിതൊരുചെല്ലമെവർക്കും
ചൊൽകകാര്യമിതിലേതവരാലെ-
ന്നാസ്ഥയപ്പുറമെയുള്ളതിലില്ല.

11 ഇത്തരംമൊഴികഥിച്ചുഗിരീന്ദ്രൻ
ഗഹ്വരത്തിലുഴകൊണ്ടതിനെത്താൻ
ഏറ്റവുമൊരൊലി മുഴക്കിയതിങ്കൽ
കൂടിവീണ്ടുമുരചെയ്തതുപോലെ

[illegible] എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ
എം. എ., എം. ആർ. എ. എസ്.

കൈകേയീഭത്സനം

[ശത്രുഘ്നനോടൊന്നിച്ചു ഭരതൻ കേകയരാജ്യത്തിൽനിന്നു അയോദ്ധ്യയിൽ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ]

1 ശ്യാമവിലോചനകാന്തനതാ താപസവേഷം കൈ-
കേയീഭവനേ
ദീനതയോടു പുക്കുതടിതൊഴുതേനിന്നു ചൊല്ലീ-
നന്നവളോടേ
"മാനമെഴും മാതാവേ! താതൻ മറഞ്ഞുപോയി?
പുരമിതുപിതൃ-
കാനനസമമായേ കാണുന്നിതു കുടികളി-
ചെയ്കെന്നോടേ"ന്നേ.

2 എന്നതുകേട്ടവൾ ചൊന്നാൾ ഒരുമകനോ "ടിതുകേളി-
ലൊട്ടുവേറായേപോയ്
നന്ദികരം വാണരുകഴുകന്താൻ നരപതി,
തേവകപുത്രാ"യെന്നേ
അന്നതുകേട്ടുഭരതകുമാരനമ്മയൊടു പരവശനാ-
യ്‌വീണു വിവശ-
യൊന്നറിയാതെ കിടന്നേനൊട്ടുയുനോശപാസം
പെറ്റവളതാൻ.

3 ഏറെച്ചുവന്നണിഞ്ഞുണർന്നാളെന്നെയും-
അരുന്ധതിചൊല്ലും-
ശ്രുതികളെല്ലാതെ പോന്നായോഗുണഗണനിലയാ-
പരലോകത്തേ!

ഏറെപ്രീതിയോടെശ്രീരാമനെയിവിടെ നിന്തിരു-
വടിവാഴിപ്പതു
മാറില്ലാതെ സുഖത്തോടുകാണ്മാൻ മന്നവർമന്നാ!
ചിന്തിച്ചേൻഞാൻ.

4 ഞാനിനിയെന്തു ചെയ്യേണ്ടതാതാ! നരപതിതിലകാ-
ഘോരവിധിയെന്ന-
യ്യുന്നമൊഴിന്തടിതൊഴുവേൻ ചെന്നങ്ങുത്തമനാകിയ
ശ്രീരാമനെ ഞാൻ
മാനസഖേദംതീർത്തിനിയെന്നെമകിഴുന്നു മേപ്പതവൻ
തിരുവടിയേ
മാനിതനായ പിതാവുമെനിക്കിനി മഹിമറികം
കൗസല്യാതനയൻ.

5 അൻപോടവൻ തിരുവടിയെ കണ്ടൊഴിയെന്നുമെനി-
ക്കഴൽപോകായെന്നാ-
ലിന്നുമെനിക്ക വരത്തുംഭ്രാതാവെ വിടത്തൊനെ
ന്നാദരനെന്നേ;
സംഭ്രമമോടുരചെയ്യുകമാരൻതന്നോടേകൈ-
കേയിയുരത്താൾ
നിൻപരിതാപമൊഴിപ്പാൻ പുത്ര!നീകേൾഞാനൊരു
കാര്യംചെയ്തേൻ.

6 ചെയ്യോല്ലാരാമന്നഭിഷേകം, ചെന്നീരേഴാണ്ടവ-
നടവിയിലെ
മെയ്യുതപമൊടുവാഴുവാനകമീണ്ടിഹഭരതനെ
വാഴിക്കണം

പൊണ്ണും പറയാനുപണനോട്ടുപകണ്ണുന്നതിനാല-
വണതല്ലാലെ
മണ്ണേൽക്കണ്ണാരു സീതയുമനുജന മാരേയവനള-
വിരാമൻപോയേ·

7 പോയാനാത്മജനെന്നോറഴതേ പുത്രവിയോഗംകൊ-
ണ്ടിവിടെയ്യത-
നായാനറിതപതാതനമിയിനീയരചനടേയുമെപ്പ-
ടനെരചെയ്യേ
തോയാളികരുനരുകിപ്പാർവാരുകസുഖവെന്തമാരെന്ന-
ളുകേട്ടവണം
തീയാലുരുകിയവെണ്ണേ ഓട്ടമനിതചെവിയിലൊഴുകിയ
പോലിടയറാൻ.

8 ഇടരൊടുമോഹിച്ചാട്ടേവീണ്ണുമെഴ്ഞെന്നാറനുജന-
മാരേയറഴതേ
കൊടിയാരുകൈകേയിയോടുരചെയ്യാൻ കൊന്നായോ
താതനെയന്തിൽഗ്ഗോ
വടിവിയലുംഭ്രാതാശ്രീരാമനെവനവാസത്തി-
നവിട്ടായോനീ
കൊടിയാളെരാക്ഷസിനീകേകയകുലമിതിലെന്തു
പിറപ്പാൻമൂലം?

9 മൂലമിതെന്തഭിഷേകമൊഴിപ്പാൻമൂത്തകുമാര-
നിരിക്കച്ചെയ്യേ
ബാലകരണ്ടാപണ്ടിഫവാരുവളമാളേയോ-
പാരെപണീയിണം

കാളുന്നശീഥിനിയിലെന്നെക്കാണാതെതാനാരക്ഷ
ണതിലിട്ടാൾ
ശീലഗുണംമികമെൻഭ്രാതാപിഴചെയ്യുമെന്തേ-
നിന്നൊട്ടുമന്നം.

10 അംബാകൌസല്യാപരിതാപമിതാററാളിനിമ-
രണംപ്രാപിക്കം
വൻപേറുംമോഹത്തോട്ടുപണ്ടവരന്തിയുഴവ്യേഷ-
ങ്ങളെല്ലമരണ്ടൽ
[illegible]ൻപോരടകണ്ണേററഴതാലഖിലഗവാമപി-
മാതാസ്സഖിയു-
[illegible]ൻ പാലേപ്രാതാഴ്ത്തവർപ്പു[illegible]കൊതമജ-
യല്ലോകൈകേയി.

11 കൈകേയീ ഭർത്താവിന്നുയിർകളവാനായു-
ണ്ടാകിയല്ലോ!
ദൈവകാരതന്നീയമപുരപ്പുകിൽമഹാസുഖമായ്‌വ-
സനംഞങ്ങൾക്കെല്ലാം
പൊയ്ക്കാൽനീ ചിന്തിച്ചതൊന്നിഹഭൂപതിമാസ്ഥാൾ
വെന്നിനിയെന്തം
മെയ്ക്കൾതാൻമരണംപ്രാപിച്ചുവിഷാദിക്കേണാ
നീയിനിമേൽനാൾ.

12 മേലുലകംപൂകാതെപോയിനിവീൾപോയാകെതന-
രകത്തിലെന്നേ
ചാലെവിലാപംചെയ്യുംഞാൻതന്നെയണ്ണേതെർത
ടവിയെട്ടണ്ണേ

ബാലകനാകിയശത്രുഘ്നനമതിമാനസഖേദമൊ-
ടേറെറഴുന്നു
കാലമതീവചമഞ്ഞുവരുന്നതുകാണായിതുമന്ഥ-
രയുമവിടെ.

13 മന്ഥര ,താനേസുന്ദരിയെന്നമകിഴ്ന്നു ചമഞ്ഞൊരു
വാനരിയപ്പോൾ
വന്നതുകണ്ടവർശത്രുഘ്നനോടതുവൈകാതറിയിച്ചു-
ത്തുകേട്ടവനും
ചിന്തകലങ്ങിച്ചെന്നുപിടിച്ചാൻചെമ്മേയവളെവ-
ധിപ്പതിനായെ
വന്നരിയതൊട്ടുകൂടിതുകാലംവാവിട്ടവരുംമുറ-
യിട്ടാളവിടെ.

14 അവിടെമുറയിട്ടാരുംകൈകേയിയുമപ്പോഴതേമരത-
ന്മുരചെയ്യാ-
നിവിടെയടങ്ങുകനീയന്നജകേളിതുചെയ്യാലാ-
ശ്ശുന്നപൊരുന്നാ
ഇവളിപ്പൂമതിയെല്ലാംകൈകേയിയെയിഥകൊൽവാൻ
ചിന്തിച്ചതൊഴിഞ്ഞേതൻ
തവമിതല്പംഭ്രാതാവിനുചെരാതെനീവധ-
ചെയ്യാൽനാമെന്നോ.

15 എന്നാലിനിയിവളെക്കാണാതെയിപ്പോഴതേപോകെ
നൃപാത്മജർ
ചെന്നാദരവോടുവീണ്ടടിതൊഴുതാർജനനികരുമറവുള്ള
വരിതവരേയും

നന്നായ്ശ്ശുശ്രൂഷംചെയ്യുമാറവർനയമോടേകൈക
സല്യയുടത്താ-
ളിണ്ണേതാകിലുമന്നാജ്ഞനരികെയിരുന്നീടെന്നു മ
ഹാവനമ്മെന്ന

16 വനമതിലാക്കകനീരതായിനിവൈകാതെന്നായു
മെന്നാലുകേട്ടേ
കനമൊടുവേറായെരതന്നമവർകഴലിണകൈതൊ
ഴുതുരചെയ്യാൻ.
ജനപമതീലേചിന്തിച്ചേനല്പവിയേന്നിതുചെ
യ്‌വാനൊരുന്നാളും
പുനരിതുചിന്തിച്ചേനാകിൽപോയ്പൂകണേനേൻന
രകങ്ങളനാളും.

... ...

17 ആര്യനെയെൻഭ്രാതാവിനെവനമതിലാക്കിമഹീപ
തിപാലനചെയ്‌വാൻ
ധീരതയോടുനിനച്ചേനാകിൽമെമ്മേപൂകേണിന
രകത്തിലെഞാൻ
വീരനിരാമനെവേറായ്‌വാഴേൻവീണ്ടുംകേൾ
മാതാവേയെന്നാ
താതയിൽപോമവരെപ്പോൽമോഹിച്ചുവിടേവിണ്ണാൻ
ഭരതകുമാരൻ

18 അൻപിനൊടുംകൗസല്യാദേവിയുമവനെയെടു
ത്താശ്ലേഷംചെയ്താൾ
നിൻപിഴയല്ലറിവുണ്ടെനിക്കുഞാൻദീർഘായു
ഷ്മാനാകേണംനീ

ചിങ്ങമാസം

ചേരുന്നസിംഹമയിസിംഹകളിപ്പരമേശ
നീരുള്ളനീരദഗണങ്ങൾനശിച്ചിടുന്നു.
താരങ്ങളെന്നുപറയുംമണിമൌക്തികങ്ങൾ
പാരാതനേകദിശിചേർന്നുവിളങ്ങിടുന്നു,

2 ചൊല്ലുന്നവായുരജകൻഘനവസ്ത്രജാല-
മെല്ലാടവുംജലകണംചിതറുംപ്രകാരം
കല്ലൊത്തകാന്തികലരുംഗഗനത്തിലിട്ടു
തല്ലീട്ടതിന്നിഹവെളുപ്പുവരുത്തിടുന്നു.

3 പാരിൽസമസ്തതരുഗുല്മലതാഗണങ്ങൾ
വേരൊന്നുറച്ചുതിണ്ണങ്ങളിണങ്ങിടുന്നു.
ചാരുപ്രകാശനിധിയായിട്ടൌഷധീശൻ
ശ്രീപ്രസാദമൊടുയർന്നുവിളങ്ങിടുന്നു.

4 ധാരാളമായുലകിലാകെയുമോണവട്ട-
ത്താലുഗ്രസങ്കടമൊഴിഞ്ഞുജഗത്തിലെല്ലാം,
കാറാംകരുത്തമറയങ്ങകലെക്കളഞ്ഞു
പാരാതെമിത്രഭഗവാൻതെളിയുന്നുപാരം.

5 ചേലൊത്തിടുന്നളികളൂറ്റുതെളിഞ്ഞുവേണ-
പോലുള്ളമാറ്റമതിലൂടെനടന്നിടുന്നു
വേലാക്രമത്തൊടുതരംഗജങ്ങൾപൊക്കി-
ക്കോലാഹലങ്ങളലനദീപതിനിർത്തിടുന്നു

6 ലോകർക്കുനല്ലസുഖമായിനിജോദരപോഷ
പോകുന്നതിന്നുതടവില്ലതെളിഞ്ഞുമാറ്റും

അകന്നമട്ടിജലബാധയൊഴിച്ചുവെള്ള-
ക്കാർക്കൂട്ടമിട്ടുവിലസുന്നൊരുകാലമല്ലേ.

7 സന്താപമേറിയധരാതലസാന്ത്വനത്തി-
ന്നന്തർമ്മുദാസുരവരൻസലിലംതെളിച്ചു്
ചന്തമെഴുന്നപടിചെയ്തൊരുമേഘവായു
യന്ത്രപ്രയോഗമതുനിർത്തി; നിലച്ചുവാതം.

8 കേററകാർകുഴലുവെള്ളമൊഴിച്ചുമെയ്യിൽ
പാടെപ്പെട്ടപൊടികളഞ്ഞുകുളിച്ചുശുദ്ധി,
ചൂടുള്ളസൂര്യകരമാംതുകിൽകൊണ്ടുതോർത്തി
മോടിക്കുചന്ദ്രകരവസ്ത്രമണിഞ്ഞിടുന്നു.

9 ഏററംബലിഷ്ഠനിഹനേതൃവഹന്നനേരം
തോററോട്ടമേലഘുതയുള്ളവരെന്നയുക്ത്യാ
കാററത്തിടുന്നപതിരൊക്കെയുമങ്ങുമേ
മാററുന്നതിന്നുവിലോകരശേഷധാന്യം.

10 ഒന്നിച്ചുജന്മ,മൊരുപോലെവപുസ്സുകണ്ടാ-
ലെന്നാലുമുള്ളിലൊരുസാരമൊഴിഞ്ഞമൂലം
നന്നല്ലിതെന്നുപതിരങ്ങുകളഞ്ഞിടുന്നു
നന്ദിച്ചുനെല്ലറയിലിട്ടിഹകാത്തിടുന്നു.

11 മാന്യങ്ങളാംപഴവൃന്ദങ്ങളെന്നബിംബി—
ധാന്യങ്ങൾകുന്നമണികളുള്ളിൽനിറഞ്ഞുമോദാൽ
അന്യൂനസൗവരസമൊത്തുതടുത്തമാടി
മിന്നുന്നമട്ടുകൊടിനീട്ടിവിളങ്ങിടുന്നു.

12 മുമ്പിൽജഗത്തിരവിലംബമുദയത്തിനൊക്കെ-
ണ്ടേയൊട്ടുകാരണനാംമഹാബലിദൈത്യരാജൻ

വയൻവരുന്ന തിരുവോണദിനാങ്കണങ്ങൾ
സമ്പൂർണ്ണഭക്തി പരമോത്സവമാക്കിടുന്നു.

13 ഹസ്തത്തിലായി വിഭവങ്ങൾ ജനത്തിനെല്ലാം
ഹസ്തത്തിലായി തിരുവോണമഹോത്സവാഭം
ഹസ്തത്തിൽമന്നവർതെളിഞ്ഞു ചമഞ്ഞിടുന്നു
ഹസ്താന്തരക്കടയവക്കിടയായ് വിനോദം

14 ഇക്കാക്കരപ്പനുടെ ദിവ്യമഹോത്സവത്തി-
യിക്കാലമാണ് ഇതുതന്നെ പണ്ടുപോലും,
ചൊൽക്കൊണ്ടലോകരതുകൊണ്ടുനിജാംഗണത്തിൽ
ഇക്കാക്കരപ്പനെയണിഞ്ഞു നിരത്തിടുന്നു.

15 തെല്ലെന്നു വെണ്മതിവെളിച്ചംതികയുംപ്രകാരം
മെല്ലെന്നലോകർ പരമാണ്ടു കളിച്ചിടുന്നു
എല്ലാവരുമൊടുവിൽ ബഹുഭക്തിയോടെ
തല്ലുണതങ്ങളിലടങ്ങി തടങ്ങുകൊണ്ട്.

16 ചാതുര്യമുള്ള ചതുരംഗമുഖങ്ങളായു-
മെല്ലോരും വിനോദരസസിന്ധുവിൽ മുങ്ങി മുങ്ങി
പാരിൽ സമസ്തജനവും കളിയാടിടുന്നി-
തോരോന്നു ഓണസുമഹോത്സവമെത്രകേമം!

മലയാം കൊല്ലവർണ്ണനാ   കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

[illegible]

[illegible]

൨൩

ഗാന്ധാരീവിലാപം

[ഭാരതയുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പോർക്കളത്തിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന തന്റെ പുത്രന്മാരെയും ബന്ധുക്കളെയും കാണണമെന്നു ഗാന്ധാരി ആഗ്രഹിക്കയാൽ പാണ്ഡവന്മാരും ശ്രീകൃഷ്ണനും കൂടി ഗാന്ധാരിയെ കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി അവിടെ ഇരുപക്ഷത്തിലും ചേർന്നിരുന്നവർ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതുകണ്ടു തീവ്രമായ വേദനയോടുകൂടെ ഗാന്ധാരി ശ്രീകൃഷ്ണനെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു.]

കണ്ടീലയോ നീ മുകുന്ദ! ധരണിയിൽ
പൂണ്ടായമന്നരിൽ മുമ്പൻ ഭഗദത്തൻ,
തൻകരിവീരനരികെ ധനുസ്സുമായ്,
സംക്രന്ദനാത്മജനെയ്ത ശരത്തിനാൽ
വീണിതല്ലോ കിടക്കുന്നു ധരണിയിൽ
ശോണിതവുമണിഞ്ഞയ്യോ ശിവ ശിവ!
നല്ലമരതകക്കല്ലിനോടൊത്തൊരു
കല്യാണരൂപൻ കുമാരൻ മനോഹരൻ!
ചൊല്ലെഴുമർജ്ജുനൻ തന്റെ, തിരുമകൻ,
വല്ലവീവല്ലഭ! നിന്റെ മരുമകൻ
കെല്പുതകൊള്ളാത്തൊരുത്തനവൻ തന്നെ നീ?
കൊല്ലിക്കയത്രേ നിനക്ക സമ്മതമോ

... ...

അല്ലൽപൂണ്ടിങ്ങനെയൊരാം കേഴുന്നതി-
നില്ലയോ ഖേദം ചെറുതു നിന്മാനസേ
കല്ലുകൊണ്ടോ മനം തവ കേ! ഒങ്കില–

കല്ലിന്നുമാർദ്രതയുണ്ടിതുകാണുമ്പോൾ.
ദ്രോണരെസ്സംസ്കരിപ്പിച്ചനിലമതാ
കാണുന്നു, താരണന്നായതതല്ലയോ?
ധൃഷ്ടതയുള്ള ധൃഷ്ടദ്യുമ്നനേററവും
ശിഷ്ടനായോരുഗുരുവിനെക്കൊല്ലുവാൻ
മററാരുതന്നെ തോന്നീടുമോ മാനസ
മൂറവുമിവനൊഴിഞ്ഞെന്നാകിൽ മഹാമതേ!
അയ്യോ! പുനരതിന്നപ്പുറത്തതാ
മെയ്യുഴ്കുന്നു ദുശ്ശാസനനെന്മകൻ
മാരുതികീറിപ്പിളർന്നു കുടിച്ചതു
മാറിടംകണ്ടാൽ പൊറുക്കാമോ ദൈവതമേ!
നീയെന്തിരുന്നുമെൻ മാധവാകാട്ടുവാൻ
തീയ്യിതാകത്തുന്നിതെന്നുള്ളിലീശ്വരാ!

... ...

കർണ്ണനാമംഗരാധിപനെന്നുള്ള
ഉണ്ണികൾക്കേററം പ്രധാനനായുള്ളവൻ,
കുണ്ഡലമററതാ വേറെ കിടക്കുന്നു
ഗണ്ഡസ്ഥലമതാപിന്നെയും മിന്നുന്നു.
വില്ലാളികളിൽ മുമ്പുള്ളവൻ തന്നുടെ
വില്ലതാ വേറെ കിടക്കുന്നിതീശ്വരാ!
കണ്ടാൽ മനോഹരനാമവൻ തന്നുടൽ
കണ്ടാലുമമ്പോടു നായും നരികളും
ചെന്നു കടിച്ചു വലിക്കുന്നതിങ്ങിനെ
വന്നതിനെന്തൊരു കാരണം ദൈവമേ!
ഉണ്ണീ! മകനേ! ദുര്യോധനാ! തവ
പൊന്നിൻകിരീടവും ഭൂഷണജാലവും

ഉമ്പർകോനോടൊത്തൊരു വൻപും പ്രതാപവും
ഗംഭീരമായൊരു ഭാവവും ഭംഗിയും
ഇട്ടംകളഞ്ഞുടനെന്നെയുമെത്രയു-,
മിഷ്ടമായീടും പിതാവിനെത്തന്നെയും
പെട്ടെന്നുപേക്ഷിച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞെങ്ങുനീ!
പൊട്ടുന്നിതെന്മനം കണ്ടിതെല്ലാമഹോ!
പട്ടുകിടക്കമേലേ കിടക്കുന്നനീ
പെട്ടുകിടക്കുമാറായിതു ചോരയിൽ!
പുഷ്ടകോപത്തോടു മാരുതി തച്ചുടൽ
പൊട്ടിച്ചു കാലുമൊടിച്ചു കൊന്നീടിനാൻ.
കണ്ണുകെട്ടായിരിക്കുന്ന ഗാന്ധാരിയും
കണ്ടിനാൾ വീണാളുരുണ്ടാൾ തെരുതെരെ,
പിന്നെ മോഹിച്ചാളുണർന്നാൾ പൊടുക്കനെ,
ഖിന്നതപൂണ്ടു കരഞ്ഞവൾ ചൊല്ലിനാൾ
"ഇത്രകഷ്ടത്താപമുണ്ടായൊരുത്തനെ
പൃഥ്വിയിലിങ്ങനെ കണ്ടീല കേശവ!"

... ...

ഗാന്ധാരി പിന്നെയും ചൊന്നാൾ മുകുന്ദനോ-
"ടന്തമിത്രയുമുള്ളൊരുനീയുംതവ
വംശവും കൂടിമുടിഞ്ഞുപോമില്ലൊരു
സംശയവും മൂന്നു പന്തീരാണ്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ"
"അങ്ങിനെതന്നെ വരേണമെന്നമ്മയു-
ണ്ടിങ്ങെനിക്കും മനതാരിൽ സുബലജേ!
നന്നായിതുഭവതിക്കുമെനിക്കുമി-
തൊന്നുപോലെ മതമായതുമീശ്വരൻ!"

മഹാഭാരതംകിളിപ്പാട്ട (സ്ത്രീപർവ്വം) എഴുത്തച്ഛൻ

5 സൂര്യൻമങ്ങിഹിമംചേൎന്നവൻതണുപ്പാണ്ടുകാററുമായ്
ശൂന്യക്കാടൊത്തുശോഭിപ്പതില്ലിപ്പോൾമഞ്ഞാൽകെട്ടം [പകൽ

6 വെളിക്കാരും കിടക്കാതായ്മഞ്ഞേററിപ്പുഷ്യനീതമായ്
ഏറെനീണ്ടുതണുപ്പൊത്തുമിപ്പോൾതീരുന്നരാത്രികൾ

7 നന്മസൂര്യന്നകൈമാറിബിംബം മഞ്ഞാൽമൂടുതതഹോ
ശോഭിക്കാതായിവീൎപ്പേററ കണ്ണാടിക്കൊത്തുചന്ദ്രനം

8 ഉഷ്മാവിൽ മൂടിയവയുംകോതമ്പുംചേൎന്നകാടുകൾ
ശോഭിപ്പൂസാരക്രൗഞ്ചനാദം പൂണ്ടതണോടയെ

9 ഇത്തമപ്പൂട്ടിലരിയുകൾതിങ്ങുംകതിരിനാൽപരം
തെല്ലൊന്നുചാഞ്ഞുശോഭിപ്പൂപൊൻനിറംപൂണ്ടനെല്ലു [കൾ

10 കുളുർമഞ്ഞുമറച്ചിട്ടുംപക്കംകിരണങ്ങളാൽ
ദൂരത്തുതിളപ്പുസൂര്യൻകാണാകുന്നതിങ്കൾപോലവേ

11 കാലത്തുചൂടുകൂടാതായുച്ചക്കല്ലൊൻസുഖത്തിലായ്
തുടങ്ങുന്നുവെള്ളപ്പൊടെവെയിൽമിന്നുന്നിതുഴിൽ

12 മഞ്ഞുവീണിട്ടിളം പുല്ലുള്ളടമൊട്ടുനനഞ്ഞതായ്
ഇളവെയിലിടചേൎന്നിട്ടുവിളങ്ങുന്നുവനസ്ഥലം

13 സുഖമായിത്തെളിഞ്ഞുള്ള കുളുർതണ്ണീരതൊട്ടുടൻ
ദേഹംമുഴുത്തുകാട്ടാന തുമ്പിക്കൈയ്യിടങ്ങുപ്പൂതേ.

14 വെള്ളത്തിൽനിന്നുതിച്ചിട്ടുമീതിരിക്കുന്നപക്ഷികൾ

16 ബാഷ്പത്താൽനീർമുടിനാളങ്ങളെയസാരസമൊത്തഭോ
മഞ്ഞാൽതീരെ മണൽ നിറഞ്ഞതെപ്പോൾ ശോഭിപ്പതാ-
[വകരം

17 മഞ്ഞുവീഴുകകൊണ്ടിട്ടും സൂർയ്യൻതൻമങ്ങൽകൊണ്ടുമേ
കുളിരാൽ പാറമേലുള്ള ജലവും മികച്ചുംവിഷം

വാൽമീകിരാമായണം — വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ

ആരണ്യകാണ്ഡം.

—o—

൨൦

ദമയന്തിയുടെ ആശങ്ക

[ദമയന്തിയുടെ പുനർവിവാഹം കാണാൻപോകുന്നതായി കേട്ട് ഋതുപർണ്ണരാജാവ് തന്റെ സൂതനും പാചകനുമായിരുന്ന ബാഹുകനോടുകൂടി കുണ്ഡിനത്തിലെത്തി. അപ്പോൾ അഗ്നിയുടെയും വരുണന്റെയും അനുഗ്രഹത്താൽ നളൻ അദ്ഭുതകരമായ വിധത്തിൽ തന്റെ പാചകകൃത്യം ഒട്ടു അതിശയവും മറ്റും അറിഞ്ഞ് ദമയന്തി ഇപ്രകാരം വിചാരിച്ചു.]

1 നൈഷധനിവൻതാനെന്നൊ-
രീഷലില്ലമേനിർണ്ണയം

2 വേഷമീവണ്ണമാകിൽ
ദോഷമെന്തെനിക്കിപ്പോൾ

3 ഒന്നേനിനയ്ക്കു നേരംമൊഴിയെ-നളനിതെന്ന-
തന്നെ ഉറപ്പുള്ളതിൽ വഴിയെ, വേഷംകാണുമ്പോൾ

വന്നീടാതൊഴിഞ്ഞിന്നാലൊഴികെ-വന്നതിൽപ്രാണ
സന്ദേഹമാപത്സിന്ധുപുഴിയെ
തോന്നുന്നതെല്ലാമുണ്മയോ;
നേരാണെ ചൊൽവതമ്മയോ?
ഇവനോടുചേർന്നാൽ നന്മയോ?

4 ചാരിത്ര്യത്തിന്നവണ്മയേതാ? അറിയാവതല്ല
മാതാവെച്ചെന്നുകാണ്മതിന്നെ-ത്രൈലോക്യത്തിന്ന
മാതാവെപ്പിന്തിച്ച ഞാൻമുന്നേ-നന്മയുള്ള ലോക-
നാഥാനുഗ്രഹപാത്രമാണെ-ധർമ്മസങ്കടേ
മാതാവേ നിനക്കനാളുൾതന്നെ-
അതിലോകമദ്യചേഷ്ടിതൻ,
ഹതദൈവപാശവേഷ്ടിതൻ,
ഖലനാമധേയശീലീക്ഷിതൻ,
അനപേക്ഷണീയൻ വീക്ഷിതൻ-വേഷപ്രഛന്നൻ

5 എൻ കാന്തനെന്നോടഭിമാനമോ? ഇല്ലെന്നിരിക്കി-
ലെന്തൊരുങ്ങീ ഇപ്രകാരം | എന്നിലുള്ളോരു
വൻകാട്ടിലാരെപ്പോൾ പരിവാദം | എല്ലാമേ ചൊല്ലാലും
വന്നിപ്പതിനിന്നധികാരം-
പാപമേതാപകാരണം,
അതെല്ലാമിന്നുതീരണം.
വിരഹംമേ മർമ്മദാരണം,
അതിലേറെ നല്ലു മരണം, അതിദാരുണം

നളചരിതം ആട്ടക്കഥ ഉണ്ണായിവാര്യർ

(നാലാം ദിവസം)

കാർത്ത്യായനി

[കൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ ഭഗവാന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം വസുദേവൻ ശ്രീകൃഷ്ണനെ എടുത്തു അമ്പാടിയിൽ കൊണ്ടുപോയി യശോദയുടെ സമീപത്തും യശോദയുടെ പുത്രിയായിപ്പിറന്ന മായാദേവിയെ കൊണ്ടുപോന്ന് തന്റെ ഭാര്യയായ ദേവകിയുടെ സമീപത്തും കിടത്തി. ദേവകിയുടെ എട്ടാമത്തെ പുത്രൻ തന്നെ വധിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന കംസൻ ഉടൻ തന്നെ സൂതികാഗൃഹത്തിൽ കടന്നു ആ പെൺകുട്ടിയെ എടുത്തു തറയിൽ അടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങി-അപ്പോൾ കുട്ടി കംസന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു വഴുതി വ്യോമത്തിൽ പൊങ്ങി ആകാശസ്ഥിതയായി കാണപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം കാണപ്പെട്ട ദേവിയുടെ അംഗവർണ്ണനം]

ദേവി തന്നുടലിലെ ലാവണ്യം ചൊൽവാനി-
ന്നാവിനു വൈഭവം വന്നുകൂടാ
പൂഞ്ചായൽ തന്നുടെ കാന്തിയെച്ചൊല്ലുവാൻ
വാഞ്ഛയുണ്ടാകുന്നു കാർകൊണ്ടൽക്കോ
തുല്യതയില്ലാതെ തുല്യത ചൊല്ലുന്നോർ
വല്ലായ്മയെന്നതും വന്നുകൂടും
കണ്ണിണയെന്നിങ്ങനെ കൊണ്ടാടിച്ചൊൽകിലോ
കൊഞ്ചൽ തന്നുള്ളത്തിലിച്ഛയുണ്ടാം
പല്ലിന്നു ചൊൽകിലോ നീലത്തഴകൾ വാ-
ണല്ലലായ്പിന്നതു ചേലിതാകിലുള്ളും
മറ്റൊന്നു ചൊൽകിൽ മനം കലുങ്ങീടുമ-
ക്കുറ്റമേറീടും പൊന്നംഗലക്ഷ്മി,

എന്നതുമൂലമിക്രമമേവാർന്നതാമത

മന്ദമായ് നിന്നുടെ കണ്ണതാൻ
അന്ധതകൊണ്ടിനിച്ചന്തമേറീടുമ-
ക്കുന്തളം പോർത്തുവാനാശിക്കുന്നേൻ
ചായലായുള്ളൊരു നായികതാൻ പെറ്റ
ചാപലം പൂണ്ടൊരു ബാലകന്മാർ
നെറ്റിയായുള്ളൊരു മുറ്റത്തിലാമ്മാറു
മുറ്റുമിങ്ങുള്ള ലീലയല്ലോ
ചിത്തിനകാന്തികലർന്നിന്നീടുമ-
ക്കന്തളമായിട്ടു കണ്ടതിപ്പോൾ.
മൌലിയിലുള്ളൊരു വാർതിങ്കൾ തന്നുടൽ
പാതിപൊളിഞ്ഞിട്ടു വീണനേരം
ചില്ലിതടങ്ങളെ വീഴ്ത്തതായ്കയാൽ
മെല്ലവെ താങ്ങിയുറച്ചതെന്നോ
കാണുന്നോർ കണ്ണിന്നു തോന്നുമാറുള്ളൊരു
കാന്തിയെപ്പൂണ്ടിട്ടു നെറ്റിതാൻ
ആനനന്തന്നോടു നേരൊത്തു പോരുവാൻ
മാനിച്ചു തിങ്കളും പങ്കജവും
ഒക്കവേ ചെന്നു വിളങ്ങിന നേരം കു-
ലക്ഷണമാനനലക്ഷ്മി നേരെ
തിങ്കളേ നീയിതിന്നീതെയായ് നിന്നുകൊൾ
പങ്കജമേയിതിൻ താഴെ നീയും
എന്നങ്ങു ചൊല്ലീട്ടു നീക്കീട്ടിതിനാ-
ലെന്നതിൽ ചില്ലിയായ്ക്കണ്ടതിപ്പോൾ
ചില്ലികളാകുന്ന കല്ലോലം തൻ കീഴെ
മെല്ലവേ ചേർന്നു കളിക്കയാലേ
ആനനമാളുമുറങ്ങി നന്നായോ

മീനങ്ങളെന്നല്ലോ ചൊല്ലേണ്ടതു
ആനനകാന്തിയായ് മേവിനിന്നീടുന്ന
മന്ദിരേ ഷൺപദനിരയോടൊപ്പമായ്
ഉല്ലസിച്ചീടുന്ന പൊന്താമരയല്ലെന്നായ്
മല്ലക്ഷികളെല്ലാം ചൊല്ലുന്നതോൻ:
ചോരിവായായതോ ചെന്തൊണ്ടിതൻകനി
ചാരുത്വംകണ്ടുകൊള്ളുവാനായ്
മെല്ലവേ ചെല്ലുന്ന പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണിനോ
ചൊല്ലുവാൻതോന്നുമീ നാസകണ്ടാൽ
ചോരിവാതന്നോടു നേരായിച്ചേരുന്നപ്പോൾ
പാരാതെ താറേറുന്ന ചെമ്പരത്തി
മുകുലമെന്നുള്ളൊരു കൈതവംതന്നാലെ
മുപ്പൂറപ്പൊലുന്ന കാണേ പാവം.
മാറുള്ളചെത്തന്നാരാരമത്തക്കണ്ടിട്ടു
നേരിട്ടു ചൊല്ലുള്ളായെന്നനന്നി
ഓഷ്ഠങ്ങൾ രണ്ടും മറച്ചുനിന്നീടുന്ന
വാട്ടമററീടമദ്ദന്തങ്ങളെ
പുഞ്ചിരിയെന്നതോ ചന്ദ്രികചെഞ്ചമ്മേ-
ങ്ങോതെ ചൊല്ലാമെല്ലാരോടും,
ഏണാങ്കമൌലിതൻ നേത്രചകോരങ്ങൾ
ക്ഷീണമായ്മേവുമോ അല്ലയായ്കിൽ?
പൂർണ്ണനായുള്ളൊരു തിങ്കളു മൌലിയിൽ
പൂണ്ടുനിന്നീടുന്ന ശൈവലിംഗം
എന്നതു തോന്നുന്നിതാനനം തൻകീഴെ
നിന്നുവിളങ്ങുമക്കണ്ഠം കണ്ടാൽ
തൂമുലയായൊരു മാധവക്കണ്ണിൽനി-

ന്നാനന്ദം പോന്നങ്ങിറങ്ങിനേരെ
പോകത്തുടങ്ങുന്ന ഭോഗികളെന്നത്രെ
ബാല്യക്കാർതന്നെ ഞാനൂഹിക്കുന്നു.

ഏറിയെഴുന്നോരൈശ്വര്യമാകുന്ന
ഉത്തമംതന്നുടെമസ്തകങ്ങൾ
കൊമ്പുകളായിട്ടുകണ്ടതെന്നിങ്ങിനെ
ആശങ്കിച്ചീടുന്നിതെന്നുള്ളത്തിൽ

ശ്യാമളമായൊരു രോമാളിയാകുന്ന
കോമളത്തുമ്പിക്കൈക്കൊൾകയാലെ.
കരിതൻതുമ്പിക്കൈ നിൻതുടകളല്ലോ
കമ്പിട്ടുപോന്നതിന്നമിപ്പോൾ
ദേവി നിൻപാദുകങ്ങൾകീഴ്നേരൊത്തു
മേവി നിന്നീടണം ഞങ്ങൾ കണ്ടും
എന്നങ്ങു ചിന്തിച്ചു ചന്ദ്രകലാധരൻ
തന്നുടെസേവയെ ചെയ്വതിനായ്

നിർജ്ജനമായൊരു കാനനം തന്നിൽപോയ്
ഷഡ്ജവ്യം പാടിനൽകേകിജാലം
കുററമററീടുന്ന നൃത്തമാടീടുന്ന
മററൊന്നും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലപോല്ലാം
നാകികൾ മൈതലിയിൽത്താവിനിന്നീടുന്ന
നാഗമഹാമണിജാലങ്ങളിൽ
പാരമുയർന്നെഴുന്നുനിന്നീടുമ-
പ്പ്രാണനങ്ങൾ തന്നംശുജാലം
മീതെവഴിഞ്ഞു പരന്നുകാണുമ്പോൾ
ശോചിതമായുള്ളോരു വൃത്തമെന്ന്

എന്മനംതന്നിലെസന്തതംതോന്നി-
ത്തഞ്ചിക്കാതൻ പ്രാപങ്ങളും

കൃഷ്ണഗാഥ — ചെറുശ്ശേരിനമ്പൂതിരി

൩൨

ഒരു വീണപൂവ്.

(ഒന്നാംഭാഗം.)

1 ഹാ! പുഷ്പമേ! അധികതുംഗപദത്തിലെത്ര
ശോഭിച്ചിരുന്നിതൊരു രാജ്ഞികണക്കയേ നീ,
ശ്രീഭൂവിലസ്ഥിരയസംശയ,മിന്നു നിന്റെ-
യാഭൂതിയെങ്ങു, പുനരെങ്ങു കിടപ്പിതോർത്താൽ?
2 ലാളിച്ചുപെറ്റലതയൻപൊടുശൈശവത്തിൽ
പാലിച്ചുപല്ലവപുടങ്ങളിൽവച്ചുനിന്നെ,
ആലോലവായുചെറുതൊട്ടിലുമാട്ടി, താരാ-
ട്ടാലാപമാർന്നുമലരേ! ദലമർമ്മരങ്ങൾ.
3 പാലൊത്തെഴും പുതുനിലാവിലലംകളിച്ചും,
ബാലാതപത്തിൽ വിളയാടിയുമാടലെന്യേ
നീലീലപൂണ്ടിളമൊട്ടുകളോടുചേർന്നു
ബാലത്വമങ്ങനെ കഴിച്ചിതു നാളിൽനാളിൽ.
4 ശീലിച്ചുഗാനമിടചേർന്നുശിരസ്സുമാട്ടി-
ക്കാലത്തെഴും കിളികളോടഥയൗവനമായ് നീ,

ഒരു വീണപൂവ്.

ഈലോകതത്വമയി! തെളിവാർന്ന താര-
ജാലത്തൊടൊത്തുഖതയാൻ പഠിച്ചുരാവിൽ

5 ഈവണ്ണമൻപൊടുവളർന്നഥനിന്റെയംഗ—
മാവിഷ്കരിച്ചു ചില ഭംഗികൾ മോഹനങ്ങൾ,
ഭാവം പകർന്നു വദനം, കവിൾ കാന്തിയാർന്നു,
പൂവേ! യതിൽ പുതിയ പുഞ്ചിരി സഞ്ചരിച്ചു.

6 ആരോമലാമഴക്, ശുചി, മൃദുത, മാഭ,
സാരള്യമെന്ന സുകുമാരഗുണത്തിനെല്ലാം
പാരിങ്കലെത്തുപമ, യൗവനമെത്തിൽനവ്യ
താരുണ്യമേന്തിയൊരു നിന്നിലകാണണംതാൻ

7 വൈരാഗ്യമേറിയൊരു വൈദികനാട്ടെ, യേറ-
വൈരിക്കു മുമ്പുഴറിയോടിയ ഭീരുവാട്ടെ
നേരേ വിടർന്നു വിലസീടിന നിന്നെ നോക്കി,-
യാരാകിലെന്തു? മിഴിയുള്ളവർ നിന്നിരിക്കാം.

8 മല്ലിന്നനസ്വശരവ്യൂഹമൊട്ടു പരന്നലോക-
മെല്ലാം മയക്കി മരുവുന്നളവന്നു നിന്നെ
തെല്ലോ കൊതിച്ചു രസവാർത്ഥികൾ? ചിത്രമല്ലാ-
തില്ലാക്ഷമീനുമവുമേവമകത്തുതന്നാം.

9 അന്നൊപ്പമാണഴകുകണ്ടു വരിച്ചിടാനീ-
യെന്നോർത്തു ചിത്രശലഭങ്ങളണഞ്ഞിരിക്കാം,
എന്നല്ലദ്രുമമതിൽ നിന്നനുരാഗമോതി
വന്നെന്നുമാം വിരുതനായൊരു ഭൃംഗരാജൻ.

10 കില്ലില്ലയേ ഭ്രമരപുത്രനെ നീ വരിച്ചു
തെല്ലെങ്കിലും ശലഭമേനിയെയമാന്തിയാതെ,

അല്ലെങ്കിൽ നിന്നരികിൽ വന്നിഹ വട്ടമിട്ടു
വല്ലാതിവൻ നിലവിളിക്കുകയില്ലിമാനീ.

11 എന്നംഗമേകനിഹതീര കൊടുത്തുപോയ്ത്തോ-
നെന്നന്യകാമുകരെയൊക്കെ മടക്കിയില്ലേ?
ഇന്നോമലേ! വിരവിലെന്നെ വെടിഞ്ഞിതില്ലേ-
യെന്നോർക്കയല്ലി ബത വണ്ടു പുലമ്പിടുന്നു?

12 ഹാ കഷ്ടമോ വിബുധകാമിതമാം ഗുണത്താ-
ലാകൃഷ്ടനായവനമിവളെപ്പോരു ധന്യനീയാം
പോകട്ടെനിന്നൊടൊരുമിച്ചു മരിച്ചു! നിത്യ
ശോകാർത്തനായി നീയിരിപ്പതു നിഷ്ഫലംതാൻ

13 ചത്തിട്ടമിപ്പോഴിവനല്പവികല്പമില്ല,
തത്താദൃശവ്യസനകണ്ഠിതനൂനകണ്ടാൽ,
അത്യുഗ്രമാം തരുവിലും ബതകല്ലിലുംപോയ്
പ്രത്യക്ഷമത്തലതല്ലുകയല്ലിയിന്നാൻ?

14 ഹാ! പാപമോമൽ മലരേ! ബതനിന്റെ മേലും
ക്ഷേപിച്ചുതേ കരുണയറ്റകരം കൃതാന്തൻ,
വ്യാപാരമത്രവധമാം വനവേടനെന്നോ
വ്യാപന്നമായ്ക്കഴുകനെന്നുകപോതമെന്നോ?

15 പോകുന്നിതാ വിരവിൽ വണ്ടിവിടം വെടിഞ്ഞു
സൽകൃതമാം പടി പറന്നപരസ്ഥലത്തിൽ.
ശോകാന്ധനായ്ക്കുസുമചേതനപോയമാറ്റ-
മേകാന്തഗന്ധമിതു പിന്നതെന്നതാവാം.

൧൩.

ഒരു വീണ പൂവ്

രണ്ടാം ഭാഗം

1 തെററന്നു ഗേഹസുഖമാം പ്രസരം മറഞ്ഞു,
ചെററല്ലിതിന്റെ മുഖകാന്തിയതും കുറഞ്ഞു,
മററുള്ളതപ്പൂ! ജവമീനവലീപമെന്ന
പററപ്പുകഞ്ഞു ഹഹ വാടിയണഞ്ഞുപോയി.

2 അന്ത്യനമാം മഹിമ തങ്ങിയൊരാത്മസത്ത-
മെന്യേ നിലത്തു ഗതമൗക്തികശുക്തിപോൽ നീ
സന്നാമമിങ്ങനെ കിടക്കുകിലും പൊഴിഞ്ഞ
മിന്നുന്ന നിൻ പരിധിയിപ്പൊഴുമുണ്ടുതാനും.

3 ആഹാ! വെളിപ്പുചെമ്മലൂതകളാളുന്നിന്റെ
ദേഹത്തിനേകി വരമാവരണം ദുകൂലം;
സ്നേഹാർദ്രമായുടനുഷസ്സുമണിഞ്ഞു നിന്മേൽ
നീഹാരശീകരമനോഹരമന്ത്യഹാരം.

4 ആ കോമളാംഗുണഗണങ്ങളിണങ്ങി, മോഷ-
മോരാ, ഉപദ്രവവുമൊന്നിനു ചെയ്തിടാതെ,
പാരം പരാർത്ഥമിഹ വാണൊരു നിൻ ചരിത്ര-
മാരോർത്തുവഹ്നതരമഴിഞ്ഞു കരഞ്ഞുപോകാ?

5 കണ്ടീ വിപത്തഹഹ! കല്ലലിയുന്നി, താരൽ
കൊണ്ടാളുമിന്ദുമുഖവുമിങ്ങനെ മങ്ങിടുന്നു,
തണ്ടാർസഖൻ ഗിരിതടത്തിൽ വിവർണ്ണനായ്‌നി-
ന്നിണ്ടൽപ്പെടുന്നു പവനൻ നെടുവീർപ്പിടുന്നു.

6 എന്തിന്നലിത്ഥഗുണമേയൊരണിവച്ചു നിന്മേ-
ലെന്തിന്നതാശുവിധിയേവമപാകരിച്ചു?
ചിന്തിപ്പതാരരിയസൃഷ്ടിരഹസ്യ? മാവ-
ന്തെന്തുള്ളൂ ഹാ! ഗുണികളൂഴിയിൽ നീണ്ടുവാഴാ.

7 സാധിച്ചുവേഗമഥവാ നിജജന്മകൃത്യം.
സാധിഷ്ഠർ പോട്ടിഹ സമാനിശി പ്രാന്തപാദം
ബാധിച്ചുരുക്കുകളിലവാകുവതിൽനിന്നുമേല-
ജ്യോതിസ്സുതന്നെ ക്ഷണികജീവിതമല്ലി കാമ്യം?

8 എന്നാലുമുണ്ടഴലെനിക്കു വിയോഗമോർത്തി-
ട്ടിന്നത്രനിൻ കരുണമായ കിടപ്പു കണ്ടും
ഒന്നല്ലി നാമയി? സഹോദരരല്ലി? പൂവേ!
ഒന്നല്ലി കയ്യിഹ രചിച്ചതു നമ്മെയെല്ലാം?

9 ഇന്നീവിധം ഗതി നിനക്കയി! പോക പിന്നൊ-
ന്നൊന്നായ് തുടർന്നു വരുമാ വഴി ഞങ്ങളെല്ലാം.
ഒന്നിന്നുമില്ല നില, യുന്നതമായ കുന്ന-
മെന്നല്ലയാഴിയുമൊരിക്കൽ നശിക്കുമോർത്താൽ

10 അംഭോജബന്ധുവിതാ! നിന്നവശിഷ്ടകാന്തി-
സംബന്ധമെത്തടപ്പതിനണഞ്ഞു കരങ്ങൾ നീട്ടി;
ജൃംഭിച്ച സൗരഭമിതാ കവരുന്നു വായു,
സംപൂർണ്ണമായഹഹ നിന്നുടെ ദായമാവം.

11 ഉല്പന്നമായതു നശിക്കു, മണുക്കൾ നിൽക്കു,-
മുല്പന്നനാമുടനെ വെടിഞ്ഞൊരു ദേഹി വീണ്ടും;
ഉല്പത്തികർമ്മഗതിപോലെ വരും ജഗത്തിൽ;
കല്പിച്ചിടുന്നിവിടെയിങ്ങിനെയാഗമങ്ങൾ.

താഴത്തുമാഗത്തുവീണുകിടക്കുന്ന
വാഴപ്പഴംകൊണ്ടുമൂടിമഹീതലം
പാഴററപട്ടുവിരിച്ചുകണക്കിനെ
വാഴയ്ക്കുചുററുംപ്രകാശമുണ്ടെപ്പോഴും
വാവലുംകാക്കയുംപച്ചക്കിളികളും
പ്രാവുംപെരുത്തുംപറന്നുനടക്കുന്ന
പക്ഷികൾവന്നിപ്പഴുത്തപഴങ്ങളെ
ഭക്ഷിക്കമാറില്ലപേടികൊണ്ടാരുമേ
രക്ഷിച്ചുപോരുന്നതാരീവനമെന്നു
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങിയക്കുമാരൻ.

കല്യാണംസൗഗന്ധികം.

തുള്ളൽ — കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ.

൩൬

രാമോപാലംഭം.

[ശ്രീരാമന്റെ ഒളിയമ്പുകൊണ്ടു വധിക്കപ്പെട്ട ബാലി തന്റെ മരണത്തിനുമുമ്പ് രാമനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതു്.]

ബാലിയാരാമനെക്കണ്ടഗ്രതൻലക്ഷ്മണനെയുമേ
ധർമ്മംകലർന്നപരുഷച്ചൊല്ലുരച്ചിതുതാഴ്മയിൽ,
ഭവാൻനരാധിപജ്ഞാതിപുകൾന്നോൻപ്രിയദർശനൻ
കുലീനൻസത്വസമ്പന്നൻതേജസ്വിചരിതവ്രതൻ
നേരിടാത്തവനെക്കൊന്നിട്ടെന്തുനന്മലഭിച്ചുനീ?
പോരിൽവാലികലർന്നോരെൻമാറിലെയ്തീലയോശരം?

ദമം, ശമം, ക്ഷമ, ധൃതി, ധർമ്മം, സത്യം, പരാക്രമം
മന്നോർഗ്ഗുണങ്ങൾ രാജാവേ! ദണ്ഡവും സാപരാധരിൽ
അഗ്ഗുണങ്ങളെല്ലാമഗ്ര്യം നിന്നാഭിജാത്യവുമൊത്തുപോയ്
താരതീരെത്തകർത്തിട്ടു സുഗ്രീവനോടെതിർത്തുപോയ്
മറ്റൊരാളിലെത്തേറ്റുപോരുമെന്നോടു പോരിലോ
എന്നെന്റെയുള്ളിൽ തോന്നിപ്പോയ് നിന്നെക്കാണാതിരിക്കെ
ആഹിതാത്മാവു നീ ധർമ്മനാട്യക്കാരനധാർമ്മികൻ [വെ
പാപി പുൽമൂടിയ കിണർപോലാണെന്നോർത്തതില്ല ഞാൻ
നിൻനാട്ടിലോ പുരിയിലോ ഞാൻ ചെയ്യാറില്ല പദ്രവം
നിന്ദിച്ചീട്ടുമാറുമില്ലങ്ങേ, ഞങ്ങളെറ്റന്യകൊൽവതെന്തുവാൻ
എന്നും കായ്കനിയുന്തിങ്ങ കാട്ടുപുറവും കരങ്ങളായ്
നിരത്തിങ്ങളെ പാർത്താത്തോനായന്യനോടേറ്റോരെന്നെ നീ
ധർമ്മവിഘാതവുമിന്നങ്ങേയ്ക്കു കാണുന്നെന്നവാ!
ക്ഷത്രവംശജനായ് ശാസ്ത്രവിത്തായ് മേവന്നസംശയം
ധർമ്മം നടിച്ചു പാപത്തിലുഗ്രകർമ്മം നടത്തിടം!
രാമ! രാജകുലോൽഭൂതൻ ധർമ്മവാനെന്നു വിശ്രുതൻ
സൌമ്യവേഷം പെട്ടു ക്രൂരനായ് നടക്കുന്നതെന്തു നീ?
ഞങ്ങൾ കാട്ടാന്തരജന്തുക്കൾ, രാമ! കായ്കനിതിന്നവോർ
ഇങ്ങനെങ്ങളെപ്പേട്ടുതോ, മനുഷ്യനരചൻ ഭവാൻ
ഭൂമിയും വെള്ളിയും പൊന്നും കലഹത്തിന്റെ കാരണം
അതിലെന്തിൽക്കൊതി നിനക്കെന്റെ കാട്ടിലോ വനേ?
നയം വിനയമീരണ്ടും നിഗ്രഹാനുഗ്രഹങ്ങളും
അമിത്രമാം രാജമൂറാ, തന്നിഷ്ടം ചെയ്യൊലാ നൃപൻ
നീയോ തന്നിഷ്ടമേ ചെയ്യോൻ, ക്രോധവാനെതിർത്തിട്ടവൻ
മിത്രരാജമൂറക്കാരൻ വില്ലേശരണമായവൻ

ധർമ്മശ്രുതോനിനക്കില്ലിങ്ങില്ലൊരർത്ഥവ്യവസ്ഥയും
ഇന്ദ്രിയാകൃഷ്ടമാണെൻനീകാമവൃത്തൻനരേശ്വര!
സർവ്വജനേതാരെയെന്നോട്ടുപോന്നല്ലോ സത്യമാംഹിതം
മൈത്ര്യത്താലമുക്രൂട്ടാക്കാതന്തകന്നടിപ്പെട്ടുപോയ്
സനാഥയല്ലകാകൽസ്ഥ!ഭൂമിനീയായനാഥനാൽ
ധൂർത്തനാംത്വാവിനാൽശീലംനല്ലോരംഗനപോലവേ,
ശഠൻ,ദ്രോഹപരൻ,ശാന്തനെന്നുനടിപ്പവൻ
യോഗ്യനാകുംമഹാരഥനെങ്ങിനെനീതിൻപാപിനി!
മുല്ലാമെച്ചങ്ങലയറു,ഞാത്സധർമ്മംകവിച്ചഹോ,
ധർമ്മത്തോട്ടികളുഞെതരനാക്കൊന്നഹോമത്തംഗജം!
കാണെന്നിന്നനെന്നോടേലിൽപോർചെയ്യുകിൽ ഭൂപാതജ
കാലദേവനനീ ഭിന്നകണ്ണെമനഞാൻവധിക്കയാൽ,
പോരിൽകാണാമനിന്നല്ലോകൊന്നുമർദ്ധിച്ചനെന്നെനി
കടിച്ചുവീണൊറങ്ങുന്നതെന്നെപ്പാമ്പുപോലവേ.

വാത്മീകിരാമായണതർജ്ജിമ.

വള്ളത്തോൾനാരായണമേനോൻ

൩൧

ഒരു സൽകവിയുടെ പരമഗതി

[കൃഷ്ണഗാഥയുണ്ടാക്കിയ ചെറുശ്ശേരിനമ്പൂരി മരണാനന്തരം അവന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത്]

തേടിവന്നീടുന്നമക്കടങ്ങളെവരിതൻ
കേടററുതന്മാർപിന്നാലേപോയ്

ഭൂലോകനായകൻമേവിനിന്നീടുന്ന
പാലാഴിതന്നിൽഞാൻചെല്ലുന്നേരം,
"ഗാഥയെക്കൊണ്ടിവൻപാതകം പൂണ്ടോരെ
പൂതന്മാരാക്കിനാൻ നീതിയാലെ.
നിർഗ്ഗതിപൂണ്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾക്കെല്ലാമേ
സദ്ഗതിനൽകിനാൻഗാഥകൊണ്ടേ
ഭക്തന്മാരായുള്ളൊരുത്തമന്മാരുടെ
ചിത്തവും കാലേകുളുർപ്പിച്ചുടൻ
ഭക്തിയെത്തന്നെയുംനൽകിനിന്നീടിനാ-
നത്രേ ഗാഥയെക്കൊണ്ടുതന്നെ
ചാർത്തുകൊള്ളേണം പോരാത്തതെന്നായി
ചാരസ്ഥനാമിവൻ തന്നെയിപ്പോൾ
ദാസനായെല്ലാർക്കും വേണം." എന്നിങ്ങിനെ
ദൂതരായ് നിന്നവർചൊന്നനേരം,
അമ്പിനോടിങ്ങിനെകേട്ടുകേട്ടിട്ടുഞാൻ
തമ്പുരാൻമുമ്പിലുംചെന്നുചൊന്നേൻ
"പാലിച്ചുകൊള്ളേണം പോരാത്തതെന്നിനി
നീലക്കാർവർണ്ണനെക്കൈതൊഴുന്നേൻ."
എന്നിവ ചൊല്ലിവണങ്ങിനിന്നീടുന്നോ-
രെന്നുടെമേനിമേൽ ചേലിങ്ങിതപ്പോൾ
കാർവർണ്ണൻതന്നുടെ കണ്ണിൽനിറഞ്ഞൊരു
കാരുണ്യപൂരത്തിൻ തുളുകയാൽ
കോൾമയിർക്കൊണ്ടൊരു മേനിയുമായി ഞാ-
നാമോദമേളിച്ചു മേവുന്നേരം,
"ദാസനായുള്ളതൊ വാണതാരെയല്ലോ നിൻ
ഗാഥയെ നിർമ്മിക്കകൊണ്ടുതന്നെ

ഏതൊരു വലയിലാക്കിനാനീടുന്ന
നീതിയഖിന്നിവനെന്നായിപ്പോം?"

തന്മാരിങ്ങനെ ചോദിച്ചനേരത്തു
പാതകവൈരിയായുള്ളവൻതാൻ

മെല്ലവേയെൻമുഖം നോക്കിനിന്നനേരം
ചില്ലികൾചൊല്ലാലെ ചൊല്ലുകയാൽ

പ്രാഞ്ജലിയായി ഞാൻ പാർത്തു ചെന്നനേരം
തൊഴുതുനിന്നീടുന്ന മോദത്താലെ

പാതകം വേരററ പാണികൊണ്ടങ്ങവൻ
പാദങ്ങൾ മെല്ലന്നെടുത്തു പിന്നെ

നോററവുനിന്നീടുമെൻമാറത്തു ചേർത്തുനി-
ന്നേററം തെളിഞ്ഞു പുണർന്നോരെന്മേൽ

വാരിജസംഭവൻ വാമനൻപാദത്തെ
വാരിയാൽക്കൊണ്ടു പണ്ടെന്നപോലെ

ആനന്ദലോചനവാരിതൻപൂരംകൊ-
ണ്ടാദരവോടു കുളിർപ്പിച്ചപ്പോൾ

ഉത്സംഗേ വെച്ചിട്ടു സൽസംഗിയാകുമെ-
ന്നാത്മസംഗം തന്നിലെ ചേർത്തു പിന്നെ

എൻഗാത്രം തന്നിലെ പുണ്ണന്വേഷിച്ചുള്ളവ-
യുണ്മയെന്നതു നിർണ്ണയിപ്പാൻ

ഗാഢമായ്ചൊല്ലുള്ള ദേവകൂട്ടരോരോന്നു
ബോധമയെന്നെ വിട്ടുനോക്കിനോക്കി

മെല്ലമെല്ലെന്തലോടിനിന്നനേരം
പല്ലവം വെല്ലുമപ്പാദങ്ങളെ

പാണികൾക്കിട്ടുന്നോരാനന്ദം പൂരിച്ചു
വാണിടവേണമെന്നെപ്പൊഴുമെന്നാൻ|

കൃഷ്ണഗാഥ ചെറുശ്ശേരിനമ്പൂരി

൩൪

കാരുണ്യം

---

1 കാരുണ്യമാകുന്ന ഗുണം ബലത്താ-
ലാകൃഷ്ടമായീടുവതല്ലറിഞ്ഞാം,
മേൽനിന്നു കീഴോട്ടു പ്രശാന്തമായ
വർഷം കണക്കെപ്പൊഴിയുന്നതത്രേ.

2 അതീവമാഹാത്മ്യമൊടായതിങ്ക-
ലനുഗ്രഹം രണ്ടു വിളങ്ങിടുന്നു;
ഒന്നായതേകുന്നൊരു പൂരുഷന്നും
മറ്റേതതേൽക്കുന്നവനും ലഭിപ്പൂ.

3 പ്രഭാവമേറുന്ന മഹാജനത്തിൽ
പ്രഭാവമേറുന്നതിനുമപാരം,
പ്രതാപവാനാകിയ സാർവ്വഭൗമ-
ന്നതാണു രമ്യം മകുടത്തിനേക്കാൾ

4 പ്രതാപഭാരത്തിനു ചിഹ്നമായി-
ട്ടുഭയാദരങ്ങൾക്കു നിവാസമാകും
അവന്റെ ചെങ്കോലിഹ കാട്ടിടുന്നു,
നിരന്തരം ലൗകികമായ ശക്തി.

5 എന്നാലതിനുള്ളധികാരമെല്ലാം
മെയ്യുള്ള കീഴായ്മരുവുന്നതത്രെ;
ഈശാംശമാമാരാജഹൃദ്ഗ്രഹത്തിൽ
സാമ്രാജ്യമേറ്റിട്ടു വസിച്ചിടുന്നു.

6 പാരുഷ്യമേറീടിന നീതിതന്നെ-
ക്കൃപാമൃതത്താൽമൃദുവാക്കിയെന്നാൽ
മനുഷ്യനുള്ളോരധികാരമപ്പോ-
ളീശാധികാരത്തിനടുത്തുനിൽക്കും.

7 ന്യായത്തിനാൽകേവലമത്രനമ്മി-
ലൊരുത്തനും മുക്തിലഭിക്കയില്ല.
കാരുണ്യമുണ്ടാകണമെന്നുനിത്യം
നാമീശനോടർത്ഥനചെയ്‌വതില്ലേ?

8 ഈശന്നുനമ്മിൽക്കൃപവേണമെന്നു
നമുക്കുമോഹംവലുതെന്നുവെങ്കിൽ
മോക്ഷംവരാതന്യജനങ്ങളോടു
നമുക്കുമുള്ളിൽക്കൃപതോന്നിടേണം

ഷേക്സ്പിയരുടെ ഒരു നാടകത്തിൽ നിന്നു തർജ്ജിമ.

കെ, സി, കേശവപിള്ള.

൨൯

കണ്വാശ്രമം

[ദുഷ്ഷന്തമഹാരാജാവു വേട്ടയ്ക്കു വനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ മാലിനീതീരത്തിൽ കണ്വാശ്രമം കണ്ടു് അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതു്]

... ... ദുഷ്ഷന്തഭൂപൻ
കീർത്തിപൂണ്ടിരിക്കുന്നോരു നായാട്ടിനൊരുദിന-
മാത്തുനാലംഗത്തോടുകൂടവേ വനം പുക്കാൻ
വ്യാഘ്രസിംഹാദിമൃഗമാവോളം കൊന്നുകൊന്നു
ശീഘ്രമവനീന്ദ്രൻ വിളയാടുന്നനേരമേററ-
മാഗ്രഹിച്ചടവികളാക്രമിച്ചിടുന്നേര-
മാക്കമെത്താതവേഗമേറുന്ന രഥത്തോടും.
ഭാസ്കരരശ്മിപോലും ചെല്ലാത്തവനം പുക്കാൻ
നോക്കിയും മൃഗങ്ങളെക്കണ്ടു കൗതുകം പൂണ്ടും
വേഗമേറീടും മൃഗജാലങ്ങൾ വഴിയേ പോ-
യേകാകിയായ വസുധേന്ദ്രനാം ദുഷ്ഷന്തനാം
ക്ഷുൽപിപാസാദിപൂണ്ടു ചമഞ്ഞോരനന്തര-
മുള്ളതം വളർന്നീടുമാശ്രമമേകം കണ്ടാൻ,
പുഷ്പങ്ങൾ തളിരുകൾ ഫലങ്ങൾ നിറഞ്ഞോരോ
ഷൾപ്പദശുകപികകേകികൾ നാദത്തോടും,
വൃക്ഷങ്ങൾ തോറും ചുററിപ്പററീടും വല്ലികളും
യക്ഷകിന്നരസിദ്ധഗന്ധർവാദികളാലും
പക്ഷികൾ മൃഗങ്ങളെന്നുള്ള ജന്തുക്കളാലും
ഇക്ഷുജംബീരകേരകദളീവൃന്ദത്താലും
ശീതളസുഗന്ധമാന്ദ്യാദികൾ ഗുണം തേടും

വാതപോതങ്ങളുമായുംസേവ്യമാശ്രമമെങ്ങും
ചിത്തപ്രസാദമോതവെമൈത്ര്യയുമെന്നിനാ-
ച്ചുത്തമനായനൃപൻവിസ്മയംപൂണ്ടാനേററം.
മാലിനിയായനദിതന്നുടെതീരത്തിങ്കൽ
ആലമോഷധിക്രീഡാതാശ്രമംമനോഹരം,
സന്തതംനരനാരായണന്മാർമരുവീടും
ബദര്യാശ്രമംഗംഗതന്നാലെന്നതുപോലെ
മാലിനിനദിതന്നാൽശോഭിതമെല്ലാംകണ്ടു
മാലകന്നാരുനൃപൻമററുള്ള പടയെല്ലാം
കാനനപോരത്തിങ്കൽ നിൽക്കെന്നു നിയോഗിച്ചു
താനുംതൻപുരോഹിതൻതാനുമായകംപുക്കാൻ
ബ്രഹ്മലോകത്തെപ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടാണെന്നപ്പോൾ
നിർമ്മലനായനൃപൻതന്നുള്ളിലുണ്ടായ്വന്നു.
മായകൊണ്ടുള്ളൊരുമഹാമോഹങ്ങളുംനീക്കിനിത്യം
ന്യായതത്വാർത്ഥവിജ്ഞാനാദിസമ്പന്നന്മാരായ്,
ബോധമേറിയമുനിപ്രവരശിഷ്യന്മാരായ്
വേദപാരഗന്മാരാംബഹ്വൃചമുഖ്യന്മാരാൽ
പ്രോച്ചരണങ്ങളാകുംസംഹിതാപദങ്ങളെ-
ച്ചൊല്ലുമാണാർത്ഥങ്ങളോടുംസുസ്വരവ്യക്തിയോടും
കേട്ടുകേട്ടാനന്ദിച്ചുചെന്നപ്പോൾകാണായ്വന്നു
വാട്ടമെന്നിയേയാഗശാലകൾപലതരം

... ...

ജാത്യാദിവൈരംവെടിഞ്ഞീടിനജന്തുക്കളും
ജാത്യാദികുസുമിതലതികാവലികളും
പ്രീത്യാകണ്ടുണ്ടായൊരുപരമാനന്ദത്തോടും
ഭീത്യാസാത്വികമത്യാമത്തുത്തരഗത്യാ

നിത്യാനുഷ്ഠാനതീർത്ഥാമനസി പൂർണ്ണഭക്ത്യാ
സ്വാധ്യായശ്രവണസന്തുഷ്ടനായ് മന്ദംമന്ദം
കാര്യപാകവേളയ്ക്കപ്പൂമാത്രമാകും പൂകാ-
നാശ്ചര്യമെനിക്കതിൽമേൽക്കുമേലുണ്ടായ് വന്നു.

മഹാഭാരതംകിളിപ്പാട്ട്
[സംഭവപർവ്വം] എഴുത്തച്ഛൻ

൪൦

ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ

ഭാഗ്യപട്ടയം

(ഇംഗ്ലീഷ് വർഷം ൧൮൫൮-ൽ വിക്ടോറിയാ മഹാരാജ്ഞി ഇൻഡ്യാഭരണം കയ്യേറ്റപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങൾ അറിവാനായി അവിടുന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം)

1 "ഇൻഡ്യാമഹീഭരണമിന്നുമുതൽക്കു സാക്ഷാൽ
നാംതന്നെയല്ലിതിനു ഹേതുവഹിക്കയാലേ
സംഘത്തിൽനിന്നതിനെഴുന്നൊരുഭാരമെല്ലാം
നേരിട്ടുനാംതലമൊടിന്നു വഹിച്ചിടുന്നു,

2 അക്ഷോണിതന്നിലമരുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം
സത്യമിന്നുമുതൽ നന്ദിയിൽ നമ്മുടെയും
അസ്മാകരാകുമധികാരിജനങ്ങളെയു-
മജ്ഞാപനങ്ങളഖിലം നിറവേറ്റിടേണം.

3 കാനിംഗവീരനെയധികർത്തൃപദേ നിയുക്തൻ
താനങ്ങുവാഴ്കവഴിപോൽ പ്രതിരാജനായി;
നാനാധികാരമെഴുമന്യതമസ്ഥലീയ-
സ്ഥാനാൎഹരെപ്പോലെന്നിജവൃത്തികൾ ചെയ്യുമെക്കാൎക്കും

4 സാമന്തഭൂപതികൾ നമ്മൊടു സഖ്യമാൎന്നോ-
രാത്മീയവൃത്തിയെ നടത്തുക മുൻപിലെപ്പോൽ,
നാമും ചിരപ്രണയമുള്ളൊരവൎക്കുവേണ്ടി
പ്രേമാനുവൃത്തി വഴിപോൽ നിറവേററുമെന്നും.

5 രാജ്യം ഹരിപ്പതിനവാഞ്ഛയൊടെന്നുമാർ
തമ്മിൽ പിണങ്ങിടുകിലായതു നാം സഹിക്കാ;
നാമന്യലക്ഷ്മിയെ ഹരിക്കയുമില്ല, ഭൂമി
കാമം പതിച്ചിടുകയില്ല കലാപിനങ്ങൾ

6 നൂനം നരേശരുടെയന്യരുടേയുമോരോ-
സ്ഥാനാൎഹമാനവിഭവാദി ഹരിച്ചിടാ നാം,
ഭൂവിന്നു നിത്യമസാദ്ധ്യസമൃദ്ധിയെന്നാൽ,
താവുന്നതിന്നു നിനവിങ്ങനിശം ഭവിക്കും.

7 ആംഗ്ലേയരാം പ്രജകളെപ്പരിപാലനം ചെയ്‌വാൻ
യാതൊന്നു നമ്മെ നയമോടു നയിച്ചിടുന്നു
ചൊൽക്കൊണ്ടൊരക്കടമതാനധികാരതീയ
സംരക്ഷണസ്സ്വമിനി, നമ്മെ നയിച്ചിടട്ടെ.

8 ക്രിസ്തീയമായമതമാണു ധരിപ്പതീനാ-
മെന്നാലുമന്യമതനിന്ദ വഹിച്ചിടാ നാം
സന്മാൎഗ്ഗവൃത്തികളെ ദൈവികമായിടുന്നോ-
രാചാരരീതിയിൽ നമുക്കിഹ മൌനമത്രേ.

9 നാനാധികാരികളൊണാർഹരെന്നിശ്ചയിപ്പോ-
രാംഗ്ലോസാക്സൻ ജനജാതിമതാദികാര്യം
ഏതുംഗണിച്ചിടുകയില്ലൊരുനാളുമെന്നു-
മിന്ത്യാജനങ്ങൾ വഴിപോലെ ധരിച്ചിടേണം

10 നാമത്രലുഷ്ടജനവഞ്ചിതസൈന്യകോപ-
ക്ഷോഭം തടുപ്പതിനു കാട്ടി നിജപ്രതാപം;
ഇപ്പോളലിച്ചു ശമമോർത്തു രതികരിക്കും
ദാക്ഷിണ്യവും വിജിതസാഹസിശോധനത്തിൽ.

11 സർവേശപരന്റെ കൃപകൊണ്ടു വിപത്തൊഴിഞ്ഞോ-
രവ്വീതലത്തിലിനി ലോകഹിതത്തിനായി
വാണിജ്യശില്പമുഖവൃത്തികൾ വൃദ്ധിയാവാൻ
കാണേണ്ടതെന്തു കരുതുന്നിതു നാമജസ്രം

12 നിത്യം പ്രജാകുശലമാണു ബലം നമുക്ക
തൽപ്രീതിയാണരിയരക്ഷയുമില്ല വാദം,
ഒപ്പം കൃതജ്ഞത കലർന്നു പരിഷ്കകാട്ടും
നൽപ്രേമമേ പ്രതിഫലം സകലപ്രധാനം.

13 നാനാജനങ്ങളെ സുഖത്തെ വളർത്തുവാനു-
ള്ളോരോ മനോരഥകവും സഫലീകരിപ്പാൻ
ഈശൻ നമുക്കരുളുപോൽ പ്രതിപൂരുഷന്മാം
നൽകീടണം ശിവകവുമററധികാരികൾക്കും."

14 ഇൻഡ്യയ്ക്കു ഭാഗ്യജനിനാടകനാന്ദിയായും
ശത്രുക്കു മൃത്യുസമയശ്രുതിമന്ത്രമായും
സൌരാജ്യലക്ഷ്മിയുടെ ജാതകപത്രമായും
ബ്രിട്ടാനികാവിജയഡിണ്ഡിമഘോഷമായും

പരിപന്ഥികളപ്പോയമർന്നു; ദൈവ-
പരിണാമം തന്നെന്നവന്നു.
പരിതോഷമുള്ളിലെഴുന്നു വരുന്നു;
പരമെളുമകൊണ്ടു ഞാനിന്നിതിന്നു.

നളൻ: —

5 പ്രേമത്തെയുൾപ്പൂണ്ടുള്ളവന്റെ!
ഭൂമിപാലമണേ;

6 അപരാധം ചെയ്യുന്നതോ-
ന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലേ വീര്യവാരിനിധേ!
അൻപെഴും നിൻമുൻപിൽനി-
ന്നനൃതം പറഞ്ഞീലല്ലോ ഞാൻ ധീമതേ!
അപരമില്ലൊരു പിഴ-
യറിയാതെപോലും മമ സാരമതേ!
അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നി-
ലരസന്തരണാഞ്ജിതമൈവരിതമതേ!
ഃസംസാരത്തെ പരം.

7 അതിസുഖവാസമിതു
സുലഭമാമവനിയിലുദയ്ക്കിച്ചേൻ.
അതുമൂലം നിന്നെസ്സേവി-
ച്ചുയിന്നീ ഞങ്ങളെ ഞാനനുസരിച്ചേൻ.
അറിയാതെപോയിരുവാ-
ണായീകാലമിപ്പോളുന്നിനച്ചേൻ!
അതിശയമുത്രയുണ്ട-
ങ്ങയിനിന്നുണ്ണുന്നതിന്നുമനമലിച്ചേൻ
ഉള്ളിലേറിരമിച്ചേൻ ചിരം

8 അക്ഷഹൃദയംവിദ്യ
അറിഞ്ഞതപ്പോൾമമവിപദസ്തമയം;
അശ്വഹൃദയംനിന്നാ-
ലധുനാതരുവൻവരമഖിലോദയം
അക്ഷയംനമ്മിലൊക്ക
സത്യമിന്നിനമുക്കന്യോന്യമേ.
അസ്മൽപ്രകൃതിനമ്മിൽ
പുകൾക്കൊണ്ടസന്ധിരമത്രേവിതതമയം;
നമുക്കസ്തുജയംദേവി.

നളചരിതം ആട്ടക്കഥ — ഉണ്ണായിവാര്യർ
മൂന്നാംദിവസം

—o—

൨൪

ശ്രീരാമസന്ദർശനം.

[ദശരഥൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷം ഭരതൻ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ വനത്തിൽനിന്നു മടക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനായി വനത്തിൽചെന്നു ഋഷിമാരോടും മറ്റും ശ്രീരാമന്റെ ആശ്രമം എവിടെയാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ]

ഉത്തരതീരേ സുരസരിതഃസ്ഥലേ
ചിത്രകൂടാദ്രിതൻ പാർശ്വമഹാശ്രമേ
ഉത്തമപൂരുഷൻ വാഴുന്നിതെന്നുകേ-
ട്ടെത്രയും കൗതുകത്തോടെ ഭരതനും

തത്രൈവ ചെന്നനേരത്തു കാണായ്വന്നി-
ത്തത്യത്ഭുതമായ രാമചന്ദ്രാശ്രമം
പുഷ്പഫലദലപൂർണ്ണവല്ലീതരു-
ഗുല്മമൃഗീമൃഗകാനനമണ്ഡലേ
ആമ്രകദംബബകുളപനസ-
ഭല്ലാതകാർജ്ജുനനാഗപുന്നാഗങ്ങൾ
കേരപൂഗങ്ങളും കോവിദാരങ്ങളു-
മേരണ്ഡചമ്പകാശോകതാലങ്ങളും
മാലതീജാതിപ്രമുഖലതാവലി-
ശാലികളായ തമാലസാലങ്ങളും
ഭൃംഗാളിനാനാവിഹംഗനാദങ്ങളും
ഭുജംഗമാതംഗജവീരപ്ലവംഗക-
രംഗാളിനാനാമൃഗവ്രാതലീലയും.
മംഗ്യാസമാലോക്യദൂരെ ഭരതനും
വൃക്ഷാഗ്രസംലഗ്നവൽക്കലാലംകൃതം
പുഷ്കരാക്ഷാശ്രമം കണ്ടു വണങ്ങിനാൻ.
ഭാഗ്യവാനായ ഭരതനന്നേരം
മാർഗ്ഗേ രജസി പതിഞ്ഞു കാണായ്വന്നു
സീതാരഘുനാഥപാദാരവിന്ദങ്ങൾ
ഉത്തമമായതിശോഭനം പാവനം
അങ്കുശാബ്ജധ്വജവജ്രമത്സ്യാദികൊ-
ണ്ടങ്കിതം മംഗലമാനന്ദമഗ്നനായ്
വീണുരുണ്ടും പുണർന്നും കരഞ്ഞും തദാ
രേണുതൻ മേനിയിൽ കോരിയിട്ടീടിനാൻ.
ധന്യോഹമിന്നഹോ! ധന്യോഹമിന്നഹോ!
മുന്നമേയാർജ്ജിതം പുണ്യപൂരം പരം.

ശ്രീരാമപാദപത്മാഞ്ചിതം ഭൂതല-
മാരാലണിഞ്ഞ കാണ്മാനവകാശവും
വന്നതില്ലല്ലോ, മൂർദ്ധ്നിപ്പാദപാംസുക-
ളുൽപാദനം ചെയ്തുഴലുന്നിതേററവും
വേധാവൃഷീശനും ദേവകദംബവും
വേദങ്ങളും നാരദാദിമുനികളും
ഇന്നുമോർത്തുള്ള തൽപ്രേമരസാപ്ലുത
ചിത്തന്മാരായാനന്ദബാഷ്പാകുലാക്ഷന്മാരായ്
മന്ദമന്ദം പരമാത്മസന്നിധൌ
മൊന്നുനിന്നോരുനേരത്തു കാണായിതു
സുന്ദരം രാമചന്ദ്രം പരമാനന്ദ-
മന്ദിരമിന്ദ്രാദിവൃന്ദാരകവൃന്ദ-
വന്ദിതനിന്ദിരാമന്ദിരോരസ്ഥല-
മിന്ദുവദനമിന്ദീവരലോചനം
ഉദ്യത്തരണിഗണായുതശോഭിതം
വിദ്യുത്സമാംഗിയാം ജാനകിയാലൊരു
വിദ്യയായ് വിനോദിപ്പിക്കുന്നൊരു
വിദ്യോതമാനമാത്മാനമവ്യാകുലം.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്.

എഴുത്തച്ഛൻ

അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡം

—0—

൪൫

കാമിനിമൂലം കലഹശാന്തി

കഴിഞ്ഞദ്ധ്യായത്തിലെ ചോറ്റിൽ കല്പൂരമരണം പറഞ്ഞ നായന്മാരുടെ [illegible] അനേകം [illegible] പരസ്പരം [illegible] ഉണ്ണിയിരിക്കെ പലരുമാകേരളന്മാരും ചോറ്റിൽ ഉണ്ണിയെന്ന യുവതിയും സംശയിച്ചാൽ അന്യോന്യം ദ്വേഷമായ അനേകം കലഹം [illegible] കല്പ് അറിയാതെ കേരളൻ ഉണ്ണിയുമായി സഹവാസം തുടങ്ങി. കേരളൻ ഒരു ദിവസം അവരുടെ മുന്നിൽ ഉണ്ണിയുടെ മുറിയിൽ വച്ചുപോകയും അതു കണ്ട കല്പ്പ് ആ പരിഭവത്തോടെ ചെയ്തു. ആ രാത്രി പരിശ കല്പിനും കേരളനും ആശങ്കയോടെ മല്ലൂർ എന്ന ഒരു കല്പ്പിച്ചു [illegible] മരണമായി. കേരളൻ കൂട്ടുകാരിൽ ഒരിക്കൽ [illegible] വിശ്വാസത്താൽ ഉണ്ണിക്ക മല്ലൂരുമായി സഹവാസം [illegible] നടന്നു. കല്പ്പൂരാർ അവളെ വധിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അന്നത്തെ കൂട്ടുകാരുടെ ക്ഷേത്രത്തിലെ തൊഴിച്ചുകൂടി അവിടെ എത്തി ഉണ്ണിയുടെ മുറിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ക്ഷേത്രത്തിൽ [illegible] എന്ന വിധി ച്ചതിനെ അവർ അന്വേഷിച്ചു [illegible] ഒരു ദിവസം [illegible] മിച്ചപ്പെട്ട ഉണ്ണിയെ മല്ലൂർ കേട്ടു [illegible] കൊല്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഉണ്ണി [illegible] എല്ലാം കണ്ടിച്ചു ദ്വേഷമായി കേരളനെ എഴുതി. മല്ലൂർ കൊല്ലിച്ചതിന്റെ അനന്തരകാലം ഉണ്ണിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ [illegible] ത്തിന്റെ വരണം,

1 ഭാമാമണിക്കനകുലാലയമായതാറാൻ
മേദാത്തിലാപ്പിളയുമുണ്ണിയെയൊട്ടെടുത്തു
'പാരാട്ടുകാമനുടെ പൊണ്ണി'യെന്നു പുത്തൻ
പാലായിതെന്നൊഴിച്ചു മുത്തച്ചുണ്ണിറ

2 “പാരിൽപ്പെരുത്ത പുകഴാർന്നൊരു കോമനെന്റെ
പേരിൽപ്പെടുന്ന കഥ വേറു മറന്നിടാതെ
ആരിപ്പൊഴിങ്ങനെ വരുന്നിതു? കോമനോടു
കേറിപ്പിടിക്കിലിവൻ തലകൊയ്തെടുക്കും

3 നിൻ കാര്യമേ പോക പുറക്കോട്ടിനി മാറ്റില്ലേ? നീ
വെക്കായ്ക കാലൊരടി പോലുമെടുത്തിടേണ്ട,
ഇക്കാണുമെന്നുടയ വാളിനു തീനതാകാൻ
നോക്കായ്ക”യെന്നുമവൻ വാളുമുലച്ചുരച്ചു

4 വെട്ടം പറഞ്ഞ പടി പിന്നിവനെന്നു തോന്നും-
മട്ടുള്ളൊരാനമൊഴികൾ കേട്ടനേരം മരയ്ക്കാർ
തട്ടിന്നൊരല്പമിളകാതകമേ ചിരിച്ചു, കോമൻ
പൊട്ടുന്ന പുഞ്ചിരിയൊടപ്പൊഴുതേവമുരച്ചു.

5 നന്നുണ്ണി! നിന്റെയൊരു ശൂപ്പിടികണ്ടു പേടി-
ച്ചോടുന്നു പോരിനിടയെപ്പൊഴുമീമരക്കാർ
ഇന്നമ്മപെറ്റിവനൊരാൾക്കിവിടൊട്ടുമങ്ങ-
മെന്നുണ്ടു പേടിയിവനല്ലുണ്ണി കുന്തലാളേ!

6 എന്നാലുമെന്നിലൊരു പേടി പെടാതെയിങ്ങു
വന്നാൽപ്പെരുത്ത വഷളത്തവുമെന്തിവൻ താൻ,
കൊന്നാലൊഴിഞ്ഞതിനിയിതിൻ പക പോകയില്ല,
തന്നാലുമെന്നുടയ വാളിതിനിക്കു തന്നെ.

7 എന്നോതി വാളുടനെ വാങ്ങിയവൻ മരയ്ക്കാർ
തന്നോടു “മാടത്തടിക്കുകിടയിട്ടു” എന്നു ചൊല്ലി
തന്നാട്ടുകൂട്ടി വഴിപോലെ വിലക്കി, തെറ്റു-
വന്നോരു മാപ്പിളകൾ മൂപ്പനൊടൊത്തിറങ്ങി.

8 പാരിൽപ്പുകഴ്പ്പൊലിമപൊങ്ങിയ മാപ്പിളമാർ
പോരിൽപ്പെട്ടന്നൊരുമിട്ടക മുറ്റും കാണ്മാൻ
നേരിട്ടിടുന്ന കൊതിയാലൊരു തെല്ലുനേരം
നേരിട്ടു നിന്നു കളിയായമർ ചെയ്തു കോമൻ.

9 ഈവണ്ണമൊട്ടു കളിയമർ ചെയ്തുവാമരയ്ക്കാ-
ർക്കും കൊണ്ടുതമ്മിലൊരു തെല്ലുമുകണ്ണനേരം;
ചൊൽക്കൊണ്ട കോമനുടെ കണ്ണിണയോട്ടു ക്രൂര-
യാകൊണ്ടൽനേർനിറമെഴുന്നൊരു വാൾ ചുവന്നു.

10 കണ്ണിൽ കവിഞ്ഞിട്ടമട്ടപ്പമെഴുന്ന കോമ-
നണ്ണിക്കെഴും ചൊടിയിലിന്നിതുപോലെ വായാൽ
എണ്ണിൽക്കളിയ്ക്കുമവനമ്മിനിയെന്നു ചോര-
ത്തന്നിൽക്കളിപ്പതിനു വാളുമൊരുങ്ങി.

11 ഇത്തട്ടിലായതൊരു നാഴികയാമരയ്ക്കാർ
കോമന്റെ വാൾക്ക് പൂട്ടുചോര കൊട്ടുന്നു പിന്നെ
കാർമങ്ങിടുംകുഴലിയാളെഴുന്നു കാൺകെ-
ക്കെമത്തമററു തലയററു നിലത്തു വീണു.

12 മോടിയ്ക്കു ചേരുമുലിനുകറച്ചുകോറൽ
ക്രൂടികരത്തുയുകോമനു പററിയില്ല.
പേടിച്ചു മാപ്പിളകളോട്ടു കിലും വെളിച്ച-
പ്പാടിൻ ചതിത്തലയറുന്നിതു പോയപോക്കിൽ

13 പററിലെനിക്കൊരു പോക്കൾ പയററിലൊന്നും
തെററില, ചോരമിഴുകാത്തവതെന്റെയല്ല,
തോററിട്ടിക്കില്ലിവനൊരെൻ പതു പേർമരുള്ളാ-
തെററീടിലെന്നു വിലുണ്ണിയെ നോക്കി കോമൻ.

കാമിനിമൂലം കലഹശാന്തി

രണ്ടാംഭാഗം

1 ഇന്നിപ്പുറപ്പെട്ടകയെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലേ-
ന്നിൽപ്പെരുക്കമൊരു ഘോരമുടച്ചുകൊണ്ട്
നിന്നീടുമിപ്പൊഴുതിലാത്തുവിളിച്ചുകൂക്കി
വന്നീടുമാളുകളെയപ്പടയാളികണ്ടു.

2 വാളേ! തെളിഞ്ഞിടുക, നിൻപണിതീർന്നതില്ല,
നാളെയ്ക്കുനീക്കിടുക നിൻ്റെയുറക്കമെല്ലാം
ആളേറെയുണ്ടിതപടയ്ക്കുവരുന്നു തെൻ്റെ ചൊ-
ല്ലാളേ! നിനക്കിനിയുമിന്നൊരു കാഴ്ചകാണാം

3 എന്നോതിയാളുകളെവേണ്ടപടിയ്ക്കുനിർത്തി
മുന്നോട്ടുതെല്ലിടനടന്നു കലുഷമെന്യേ,
നിന്നോരുകോമനടനേർക്കലമുന്നിന്ന
വന്നോരുകൂട്ടരമടത്തിലുകൂസിടാതെ.

4 വന്നോട്ടുത്തളുവിലാഞ്ഞുമരിതെന്ന-
ങ്ങെന്നെന്നിനൊത്തനടയാളവൻ കണ്ടറിഞ്ഞു
വന്നോരുമാലൊടവളപ്പൊഴുതൊട്ടടുത്തു-
ചെന്നോതിനാളലിവൊടായവരോടിവണ്ണം.

5 പോരും പിണക്കമിതെനിക്കുവായ പീത-
പ്പെരുംപൊരുക്കമൊരു പേടിയുമൊക്കെനീക്കി
പോരുന്ന കോമനൊടു പോരിനു പോവതൊട്ടും
ചേരുന്നതല്ലവനൊടുള്ള തെല്ലിതിടേണം.

6 എന്നും പറഞ്ഞവർ കിഴിഞ്ഞിതിവീട്ടുകഴിഞ്ഞ-
ത്തൊന്നും വിടാതെ വഴിപോലറിയിച്ചു പിന്നെ,
കൊന്നുള്ള മാപ്പിളയെ നോക്കുകയെന്നുമോതി-
ത്തന്നുള്ളിലൊട്ടിളയിളക്കമിയന്നു നിന്നു.

7 തങ്ങൾക്കു പററിയൊരു തെററതിനാലെഴും മാൽ-
പെങ്ങൾക്കു മാററിയരുൾ കോമളനെന്നോതിയപ്പോൾ
ഞങ്ങൾക്കനന്തമയിതു ചെയ്തതിനെന്തു കാമ!
നിങ്ങൾക്കു ചെയ്‌വതിനിനീയെന്നവരൊക്കെയോതി.

8 “പണ്ടെപ്പെട്ടെന്നൊരു പിണക്കമിതൊക്കെനീക്കി-
ക്കൊണ്ടേറിട്ടും തെളിവിയന്നിനിനമ്മൾ തമ്മിൽ
രണ്ടെന്നതെന്നകരുതാതൊരു മട്ടടപ്പ-
മുണ്ടെന്നതാൻ വരണേ”മെന്നു പറഞ്ഞു കോമൻ.

ഇപ്പെണ്ണിലെൻറെ വഷളത്വമണച്ചുവെന്നോ-
ർത്തിപ്പട്ടമാപ്പിളയിലേറിയ ശീറയോടെ
ഇപ്പാടിവൻറെ തറവാട്ടിനെ കളങ്കമേകാ-
രിപ്പാനൊരുങ്ങലൊടിറങ്ങിയതാണു ഞങ്ങൾ.

10 ഇങ്ങൊരുവാക്കുവലുതായിട്ടുമൊച്ചകേട്ടി-
ട്ടെങ്ങാരു ചെയ്തതകരാറതറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ
മങ്ങാതെയീവഴിതിരിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുവന്നേൻ;
ചങ്ങാതി ചെയ്തതുണ കണ്ടുതെളിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ.

11 തീർച്ചപ്പെടുത്തിയൊന്നു പറയാം പൊരുളായിട്ടന്നീ
വേർച്ചപ്പെടുമെലിലയവേളമണഞ്ഞിടായ്‌വാൻ
ചാർച്ചക്കു ഞങ്ങളുടെ പെങ്ങളെ വേൾക്കകന്നായ്
ചേർച്ചക്കൊരുത്തപടിമൂത്ത കുറുപ്പു ചൊന്നാൻ.

12 ഇപ്പേർപ്പുകഴുന്നതാവൊട്ടുകളുണ്ടൊട്ടു
കെല്പേറിടും പടിയിണങ്ങിയമട്ടിലായി
ഉൾപ്പിച്ചു തീർത്തിതൊരുമാതിരിയല്ലഭാഷ-
യ്ക്കൊപ്പിച്ചു വെളിയിതക്രമമിങ്ങു നാട്ടിൽ.

കോമപ്പൻ കണ്ണൂർതാഴേയടത്തുമേനോൻ ബി. എ.

———(൦)———

൪൭

ഒരു ധർമ്മസങ്കടം

ശ്രീരാമൻ:

സൂര്യവംശത്തിനൊരു കളങ്കമുണ്ടാകാതെ
ആര്യന്മാരാലും സുപൂജിതനായിരുന്നാലും,
ഇന്നിപ്പോളപവാദമേറ്റുവന്നിരിക്കുന്നു-
എന്നതു നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുവാൻ ചൊല്ലിവിട്ടേൻ.
“രാവണലങ്കതന്നിലിരുന്ന സീതതന്നെ
ഓരാതെ കൈക്കൊണ്ടതു നന്നല്ല രാഘവൻ,”
ഇങ്ങനെ മന്ത്രിക്കുന്നു പുരവാസികളെല്ലാം
നിങ്ങളുമതു ധരിച്ചീലല്ലോ ബാലന്മാരേ.
ഞാനിതിന്നുപായവും കണ്ടിട്ടുണ്ടിപ്പോളതു
മാനസേ ധരിച്ചാലും ചൊല്ലുവനതു കേൾപ്പിൻ.
ഗർഭിണികൾക്കു രുചിയുണ്ടാമോരോന്നിലതു
ഇപ്പോഴേതൊന്നിലാശനിനക്കെന്നവളോടു,
ചോദിച്ചേനിന്നലെ ഞാനന്നേരമവൾ ചൊന്നാൾ,

യക്ഷപ്രശ്നം

കുടിച്ചാൻ ദാഹംകൊണ്ടു മരിച്ചു നാലനുജന്മാരും
കണ്ടീലാ സഹദേവൻ പോയവൻ തന്നെയിതാ,
കൊണ്ടുവാ നകുല നീ തണ്ണീരെന്നിട്ടു നൃപൻ
ചൊന്നതു കേട്ടവനും പോയ് ചെന്നിട്ടു പൊയ്കതന്റെ
വന്നതടയന്നു ജലമെടുക്കുന്നകാലം
മാമരത്തിലിരുന്നതിൻ കാരണമറിയാതെ-
ന്നാവോളം പൊട്ടക്കണ്ണനെക്കോടി നൽതണ്ണീരവൻ
കുടിച്ചീടൊല്ലാ തണ്ണീർ മരിക്കുമെന്നു ചൊല്ലിൻ
കുടിക്കും പോകല്ലായെന്നു കേൾക്കായിതൊരു മൊഴി
മരിക്കിൽ [illegible] കുടിച്ചിട്ടു [illegible]
തെളിക്കെന്നിട്ടിതു തണ്ണീർ കുടിച്ചു [illegible]
നിനച്ചുനകുലനും കുടിച്ചു മരിച്ചു [illegible].
മനക്കാമ്പതിലേഴു മുഴുത്ത [illegible]
തനിക്കു [illegible] വന്നതില്ലെ [illegible]
സം [illegible] ച്ചിട്ടു [illegible]
ചെറുതു [illegible] പ്പു നടന്നു [illegible]
വിരവിൽ പൊയ്കപുക്കു [illegible]
[illegible] തണ്ണീർ കുടിക്കു [illegible]
[illegible] കുടിക്കല്ലാ തണ്ണീ [illegible] കേട്ടു.
കല്പിച്ചവണ്ണം [illegible]
നപ്പോഴെ തണ്ണീർ കുടിച്ചവനും മരിച്ചുതേ.
പോയവരാരും വന്നീലെന്നുകണ്ടു [illegible]
വായുനന്ദനനോടു പോയാലുമെന്നു ചൊന്നാൻ
ചെന്നവൻ തണ്ണീർകുടിച്ചപ്പോഴെ മരിച്ചുതേ
മന്നവൻ താനും [illegible] പിന്നാലെ [illegible]
തമ്പിമാരെ [illegible] പൊയ്ക [illegible] കണ്ടു

സംക്രമത്തൊട്ടുകൂടക്കർമ്മമെന്നറിയുവാൻ
[illegible]
[illegible]
എന്തിനിനിക്കുവകൊണ്ടു [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].
ധർമ്മ [illegible]
ധർമ്മ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ധർമ്മ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ധർമ്മ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ജീവിക്കുന്നവർ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ല്ലന്ത്രൂജനന്മാരിൽവെച്ചുമുഖ്യന്മാരല്ലോതാനും
കാൎയ്യസാദ്ധ്യവുമവരാലല്ലോനിനക്കേവം
ശൌൎയ്യവുമവരോളംമററാൎക്കുമില്ലയല്ലോ.
വീൎയ്യപൂരുഷന്മാരാംഭീമപാൎത്ഥന്മാരെയും
ധൈൎയ്യേണപരിത്യജിച്ചതെന്തിനുനിനച്ചുനീ
മാദ്രേയൻജീവിക്കേണമെന്നെന്നോടപേക്ഷിച്ചു-
തോൎത്തതിൻമൂലംനേരെചൊല്ലണമെന്റെപോതമെ
ധൎമ്മരാജോക്തികേട്ടുധൎമ്മരാജാവുചൊന്നാൻ
ധൎമ്മസൂക്ഷ്മത്തെവിചാരിച്ചപ്പോളിങ്ങുതോന്നി
അംബമാരിരുവൎക്കും പിണ്ഡാദികൎമ്മംചെയ്വാൻ
കൎമ്മബന്ധങ്ങൾവിചാരിച്ചപ്പോളൊന്നുതോന്നി
താനുണ്ടുകുന്തിദേവിക്കപ്പുറത്തിൽമാദ്രിയുടെ
നന്ദനന്മൂത്തവനല്ലോനകുലനുമൂപ്പൻ
മാദ്രിക്കുകൎമ്മബന്ധംനകുലനാകുമെന്ന-
തോൎത്തുഞാൻനകുലനെപ്രാൎത്ഥിച്ചുമററൊന്നല്ല.
ധൎമ്മരാജാവുതാനുംധൎമ്മനന്ദനനെ
ധൎമ്മതല്പരതകണ്ടേററവുംപ്രസാദിച്ചു.

ശ്രീമഹാഭാരതം

ആരണ്യപൎവ്വം

എഴുത്തച്ഛൻ

—— (൦) ——

Kamalalaya Printing Works Trivandrum.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി